

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 239

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. szeptember 19.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2017/1575 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. június 23.) a közös halászati politika keretében létrehozott tanácsadó testületek működésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról 1
- ★ A Bizottság (EU) 2017/1576 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. június 26.) az 540/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hangjelző rendszerekre vonatkozó, a járművek EU-típusjóváhagyásához szükséges követelmények tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 3
- ★ A Bizottság (EU) 2017/1577 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 5.) az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termék-leírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról [Acciughe sotto sale del mar Ligure (OF)] 8
- ★ A Bizottság (EU) 2017/1578 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 18.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1194/2013/EU végrehajtási rendelet módosításáról 9
- A Bizottság (EU) 2017/1579 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 18.) a baromfihús-ágazatra vonatkozóan az 533/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2017. szeptember 1. és 7. között benyújtott behozatali engedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról és a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról 25
- A Bizottság (EU) 2017/1580 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 18.) a tojás- és tojásfehérje-ágazatra vonatkozóan az 539/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról 28

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

A Bizottság (EU) 2017/1581 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 18.) a baromfihús-ágazatra vonatkozóan az 1385/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2017. szeptember 1. és 7. között benyújtott behozatali engedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról 30

A Bizottság (EU) 2017/1582 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 18.) az Amerikai Egyesült Államokból származó baromfihúsra vonatkozóan az 536/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingens keretében a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról 32

HATÁROZATOK

★ **A Bizottság (EU) 2017/1583 határozata (2017. szeptember 1.) az EN ISO 17994:2014 szabványnak a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként történő meghatározásáról (az értesítés a C(2017) 5843. számú dokumentummal történt)** 34

AJÁNLÁSOK

★ **A Bizottság (EU) 2017/1584 ajánlása (2017. szeptember 13.) a nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való összehangolt reagálásról** 36

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1575 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2017. június 23.)

a közös halászati politika keretében létrehozott tanácsadó testületek működésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 45. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet 43. cikke tanácsadó testületek létrehozásáról rendelkezik, amelyek a halászati és akvakultúra-ágazatban tevékenykedő valamennyi érdekelt felet kiegyensúlyozott módon hivatottak képviselni, továbbá az a feladatuk, hogy hozzájáruljanak a közös halászati politika céljainak eléréséhez.
- (2) Az 1380/2013/EU rendelet 45. cikke (4) bekezdésének megfelelően a Bizottság elfogadta a közös halászati politika keretében létrehozott tanácsadó testületek működésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet ⁽²⁾.
- (3) Az (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló rendelet 2. cikke többek között meghatározza az „ágazati szervezet” és „egyéb érdekcsoportok” fogalmakat, amelyek az 1380/2013/EU rendelet 45. cikke (1) bekezdésének megfelelően a tanácsadó testületekben képviselt érdekelt felek két kategóriájára utalnak.
- (4) Az értelmezési nehézségek elkerülése végett az „ágazati szervezet” fogalom meghatározását jobban hozzá kell igazítani az 1380/2013/EU rendelet 45. cikke (1) bekezdésének szövegéhez.
- (5) mivel létezhetnek vegyes profilú szervezetek, amelyek a halászati ágazat érdekeit és más érdekeket is képviselnek, pontosítani kell, hogy a közgyűlés feladata dönteni arról, hogy a tanácsadó testületek tagjai az 1380/2013/EU rendelet 45. cikke (1) bekezdése szerinti két kategória közül melyikbe tartozzanak.
- (6) Az (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikke rendelkezik a tanácsadó testületek felépítéséről és szervezetéről, valamint különösen arról, hogy a végrehajtó bizottságot a közgyűlés nevezi ki.
- (7) Figyelemmel a tanácsadó testületeknek – az 1380/2013/EU rendelet III. mellékletének 2. a) pontjában meghatározott – összetételére, amely szerint a közgyűlés és a végrehajtó bizottság tagjainak 60 %-a az ágazati szervezet illeti, 40 %-a pedig az egyéb érdekcsoportokat, mindkét kategória számára lehetővé kell tenni, hogy önállóan döntsön a végrehajtó bizottságban való képviseletéről, így garantálva, hogy a tanácsadó testületben minden érdekelt fél kiegyensúlyozott képviselethez jusson,

⁽¹⁾ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 9.) a közös halászati politika keretében létrehozott tanácsadó testületek működésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 41., 2015.2.17., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. »ágazati szervezetek»: a halászati ágazatot (beleértve a halászokat) és adott esetben az akvakultúra-ágazat piaci szereplőit képviselő szervezetek, valamint a feldolgozó- és a piaci értékesítési ágazat képviselői;”.

2. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) dönt arról, hogy a tanácsadó testületek tagjai az »ágazati szervezetek« vagy az »egyéb érdekcsoportok« kategóriába kerülnek besorolásra. E döntést tárgyilagos és ellenőrizhető kritériumok alapján kell meghozni, például az alapító okirat rendelkezései, a tagok jegyzéke, valamint az érintett szervezet tevékenységeinek jellege alapján.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az ágazati szervezetek és az egyéb érdekcsoportok részére fenntartott képviselői helyekre az e szervezetek, illetve érdekcsoportok által kijelölt képviselők jegyzéke alapján a végrehajtó bizottság 25 tagját a közgyűlés nevezi ki. A Bizottsággal folytatott konzultációt követően a közgyűlés a kisüzemi flották megfelelő képviselésének biztosítása érdekében dönthet egy legfeljebb 30 tagú végrehajtó bizottság kinevezéséről.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. június 23-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1576 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2017. június 26.)****az 540/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hangjelző rendszerekre vonatkozó, a járművek EU-típusjóváahagyásához szükséges követelmények tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a gépjárművek zajszintjéről és a csere-hangtompítórendszerekről, és a 2007/46/EK irányelv módosításáról, valamint a 70/157/EGK irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló, 2014. április 16-i 540/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke második bekezdésére és 9. cikkére,

mivel:

- (1) Az 540/2014/EU rendelet meghatározza az M (személyszállító járművek) és N (áruszállító járművek) kategóriájú új járműveknek a zajszint tekintetében történő EU-típusjóváahagyására vonatkozó követelményeket. A rendelet továbbá intézkedéseket állapít meg a csendes közúti járművekbe szerelt, a veszélyeztetett úthasználók figyelmeztetésére szolgáló hangjelző rendszerekre (AVAS) vonatkozóan.
- (2) Miután az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ EGB) keretében működő Járműelőírások Harmonizálása Világforum 2016. március 8–11-i 168. ülésén elfogadták a csendes közúti járművek jóváahagyásáról szóló 138. sz. ENSZ EGB-előírást, felül kell vizsgálni az 540/2014/EU rendelet VIII. mellékletét a hangjelző rendszerekre vonatkozó követelményeknek a kibocsátott hang típusa és erőssége, a hangkibocsátás módja, a szüneteltető kapcsoló és az álló járművek zajszintje tekintetében történő pontosítása érdekében.
- (3) A 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ I. melléklete szerinti, a járműveknek a megengedett zajszint tekintetében történő EU-típusjóváahagyásával kapcsolatos adatközlő lapot és az EU-típusbizonyítvány kiegészítését felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy tükrözzék a hangjelző rendszerekre vonatkozó részletes követelményeket.
- (4) Továbbá a hangjelző rendszerrel felszerelt hibrid elektromos és tisztán elektromos járművek jóváahagyásának lehetővé tétele érdekében helyénvaló vizsgálati követelményeket meghatározni a hangjelző rendszerek által előre- és hátramenetben kibocsátott zaj minimumszintjére és a kibocsátott zaj frekvenciaeltolására vonatkozóan.
- (5) Az 540/2014/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (6) Tekintettel arra, hogy az 540/2014/EU rendelet 2016. július 1-je óta hatályos és teljes körű alkalmazása nem lehetséges a VIII. melléklet e jogi aktus szerinti módosításai nélkül, e rendeletnek a lehető leghamarabb hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk**Az 540/2014/EU rendelet módosításai**

Az 540/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. függelék a következő 12.8. ponttal egészül ki:

„12.8. Hangjelző rendszer

12.8.1. A járműtípusnak a 138. sz. ENSZ EGB-előírás szerint a zajkibocsátás tekintetében megadott jóváahagyási száma ⁽¹⁾⁽¹⁾ HL L 158., 2014.5.27., 131. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváahagyásáról (keretirányelv) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

vagy

12.8.2. Teljes hivatkozás a hangjelző rendszernek az 540/2014/EU rendelet szerint mért zajkibocsátási szintjére ⁽¹⁾;

b) a 2. függelékben a kiegészítés a következőképpen módosul:

i. a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Hangjelző rendszerrel felszerelve: igen/nem ⁽¹⁾”;

ii. a szöveg a következő 4. ponttal egészül ki:

„4. Megjegyzések: ”.

2. A VIII. melléklet helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. június 26-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

„VIII. MELLÉKLET

A HANGJELZŐ RENDSZERRE VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSEK

I. SZAKASZ

Ez a melléklet a hibrid elektromos és a tisztán elektromos (HEV és EV) járművekhez használható hangjelző rendszerrel (AVAS) kapcsolatos intézkedéseket állapítja meg.

1. A 2. a) és a 2. b) ponttól függetlenül a II. szakasz rendelkezései vonatkoznak a következő járművekbe szerelt hangjelző rendszerekre:
 - a) valamennyi, 2019. július 1-je előtt jóváhagyott járműtípus;
 - b) az a) pontban említett típuson alapuló valamennyi új jármű 2021. július 1-je előtt.
2. A III. szakasz rendelkezései vonatkoznak a következő járművekbe szerelt hangjelző rendszerekre:
 - a) valamennyi, 2019. július 1-je előtt jóváhagyott járműtípus, amennyiben a gyártó így dönt;
 - b) az a) pontban említett típuson alapuló valamennyi új jármű;
 - c) valamennyi, 2019. július 1-jén vagy azt követően jóváhagyott járműtípus;
 - d) a c) pontban említett típuson alapuló valamennyi új jármű;
 - e) valamennyi új jármű 2021. július 1-jétől.

II. SZAKASZ

II.1. A rendszer teljesítménye

Amennyiben a hangjelző rendszer fel van szerelve a járműre, meg kell felelnie a II.2. és a II.3. pontban említett követelményeknek.

II.2. Üzemi körülmények

a) A hangkibocsátás módja

A hangjelző rendszernek automatikusan hangot kell kibocsátania a járműsebesség alsó tartományában az elindulástól megközelítőleg 20 km/h sebesség eléréseig, valamint tolatás közben. Amennyiben a jármű olyan belső égésű motorral van felszerelve, amely a fentiekben meghatározott járműsebesség-tartományon belül üzemben van, a hangjelző rendszernek nem kell hangot kibocsátania.

A tolatásjelzővel felszerelt járművek esetében a hangjelző rendszernek nem szükséges hangot kibocsátania tolatás közben.

b) Kapcsoló

A hangjelző rendszert a járművezető számára könnyen elérhető kapcsolóval kell ellátni, így téve lehetővé a működtetést és a kikapcsolást. A jármű újraindításakor a hangjelző rendszer bekapcsolt állapotban kezd működni.

c) Hangtompítás

A hangjelző rendszer zajszintje csökkenthető a jármű üzemeltetése közben.

II.3. A hang típusa és erőssége

- a) A hangjelző rendszer által kibocsátott hangnak folyamatosnak kell lennie, hogy tájékoztassa a gyalogosokat és a többi úthasználót az üzemben lévő járműről. A jármű működési módjának egyszerűen azonosíthatónak kell lennie a kibocsátott hang alapján, amelynek hasonlónak kell lennie az ugyanolyan kategóriájú, belső égésű motorral felszerelt jármű hangjához.
- b) A jármű működési módjának egyszerűen azonosíthatónak kell lennie a hangjelző rendszer által kibocsátott hang alapján, például a zajszintnek vagy a hang jellemzőinek automatikusan változnia kell a jármű sebességének megfelelően.
- c) A hangjelző rendszer által kibocsátott zajszint nem haladhatja meg jelentős mértékben a belső égésű motorral felszerelt és azonos körülmények között üzemelő, M1 kategóriába tartozó jármű zajszintjét.

III. SZAKASZ

III.1. A rendszer teljesítménye

A hangjelző rendszernek teljesítenie kell a III.2–III.6. pontban foglalt követelményeket.

III.2. Üzemi körülmények

a) A hangkibocsátás módja

A hangjelző rendszernek automatikusan hangot kell kibocsátania a járműsebesség alsó tartományában az elindulástól megközelítőleg 20 km/h sebesség eléréséig, valamint tolatás közben. Amennyiben a jármű olyan belső égésű motorral van felszerelve, amely az említett járműsebesség-tartományon belül üzemben van, a hangjelző rendszernek nem kell hangot kibocsátania.

A 138. sz. ENSZ EGB-előírás ⁽¹⁾ 6.2.8. szakaszában meghatározott követelményeknek +3 dB(A) túrés mellett megfelelő teljes zajszinttel rendelkező járműveket nem kötelező hangjelző rendszerrel felszerelni. A 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.8. szakaszában a harmadoktávsvokra és a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.3. szakaszában az ugyanezen ENSZ EGB-előírás 2.4. szakasza szerinti frekvenciaeltolásra vonatkozóan meghatározott követelmények nem vonatkoznak e járművekre.

A tolatásjelzővel felszerelt járművek esetében a hangjelző rendszernek nem szükséges hangot kibocsátania tolatás közben, amennyiben a tolatásjelző hangja megfelel a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2. szakaszának második albekezdésében és 6.2.2. szakaszában meghatározott követelményeknek.

A jóváhagyásra benyújtott járműtípus által kibocsátott hangot a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 3. mellékletében, valamint 6.2.1.3. és 6.2.2.2. szakaszában meghatározott módszerekkel kell mérni.

b) Kapcsoló

A hangjelző rendszert el lehet látni olyan, a járművezető számára könnyen elérhető, be- és kikapcsolható mechanizmussal, amely lehetővé teszi a járművezető számára a hangjelző rendszer működésének felfüggesztését („szüneteltetési funkció”). Szüneteltetési funkció megléte esetén a hangjelző rendszernek a jármű újraindításakor bekapcsolt állapotba kell kapcsolnia.

A szüneteltetési funkciónak továbbá teljesítenie kell a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.6. szakaszában meghatározott követelményeket.

c) Hangtompítás

A hangjelző rendszer zajszintje csökkenthető a jármű üzemeltetése közben. Ilyen esetben a hangjelző rendszer zajszintjének teljesítenie kell a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.8. szakaszában meghatározott követelményeket.

III.3. A hang típusa és erőssége

- a) A hangjelző rendszer által kibocsátott hangnak folyamatosnak kell lennie, hogy tájékoztassa a gyalogosokat és a többi úthasználót az üzemben lévő járműről. A jármű működési módjának egyszerűen azonosíthatónak kell lennie a hang alapján, például a zajszintnek vagy a hang jellemzőinek automatikusan változniuk kell a jármű sebességének megfelelően. A hangnak hasonlónak kell lennie az ugyanolyan kategóriájú, belső égésű motorral felszerelt jármű hangjához.

A következő szabályokat kell alkalmazni:

- i. ha a hangkibocsátás a jármű mozgó állapotában történik, a hangjelző rendszer hangjának teljesítenie kell (az adott esetben megfelelően) a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.1.1., 6.2.1.2., 6.2.1.3., 6.2.2.1., 6.2.2.2. és 6.2.3. szakaszában meghatározott követelményeket;
 - ii. a jármű álló helyzetben is kibocsáthat hangot a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.4. szakaszának megfelelően.
- b) A jármű gyártója lehetővé teheti, hogy a járművezető többféle hang közül válasszon, melyek mindegyikének teljesítenie kell a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.5. szakaszában meghatározott követelményeket.
- c) A hangjelző rendszer által kibocsátott zajszint nem haladhatja meg jelentős mértékben a belső égésű motorral felszerelt és azonos körülmények között üzemelő, M₁ kategóriába tartozó jármű zajszintjét. Emellett a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 6.2.7. szakaszában meghatározott követelményeket kell alkalmazni.
- d) A 2. a) pont második albekezdésének megfelelő jármű által kibocsátott teljes zajszint nem haladhatja meg jelentős mértékben a belső égésű motorral felszerelt és azonos körülmények között üzemelő, M₁ kategóriába tartozó jármű hozzávetőleges zajszintjét.

⁽¹⁾ HL L 9., 2017.1.13., 33. o.

III.4. A próbapályára vonatkozó követelmények

2019. június 30-ig az ISO 10844:1994 szabvány is alkalmazható az ISO 10844:2014 szabvány alternatívájaként a próbapálya megfelelőségének a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 3. mellékletének 2.1.2. szakasza szerinti ellenőrzésére.

III.5. Típusbizonyítvány

A járműgyártónak az EU-típusbizonyítványhoz csatolnia kell az alábbi dokumentumok valamelyikét:

- a) a 138. sz. ENSZ EGB-előírás 5.3. szakasza szerinti, az említett előírás 1. mellékletében található mintának megfelelő nyomtatványt;
- b) a hangjelző rendszer zajkibocsátási szintjének vizsgálati eredményeit az e rendeletnek megfelelő mérés alapján.

III.6. Jelölések

A hangjelző rendszer valamennyi elemén fel kell tüntetni az alábbi jelöléseket:

- a) a gyártó kereskedelmi nevét vagy védjegyét;
- b) a hozzárendelt azonosító számot.

A jelöléseknek eltávolíthatatlanoknak és jól olvashatóknak kell lenniük.”

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1577 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. szeptember 5.)****az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról [Acciughe sotto sale del mar Ligure (OFJ)]**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 52. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1151/2012/EU rendelet 53. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta Olaszország kérelmét, amely a 776/2008/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ alapján bejegyzett „Acciughe sotto sale del mar Ligure” oltalom alatt álló földrajzi jelzéshez kapcsolódó termékleírás módosításának jóváhagyására irányul.
- (2) A szóban forgó módosítás az 1151/2012/EU rendelet 53. cikkének (2) bekezdése értelmében nem tekinthető kisebb jelentőségűnek, ezért a Bizottság a módosítás iránti kérelmet az említett rendelet 50. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾.
- (3) A Bizottsághoz nem érkezett az 1151/2012/EU rendelet 51. cikke szerinti felszólalási nyilatkozat, ezért a termékleírás módosítását jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikkAz „Acciughe sotto sale del mar Ligure” (OFJ) elnevezéshez kapcsolódó termékleírásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett módosítása jóváhagyásra kerül.**2. cikk**Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 5-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Phil HOGAN
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 343., 2012.12.14., 1. o.⁽²⁾ A Bizottság 776/2008/EK rendelete (2008. augusztus 4.) egyes elnevezéseknek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Acciughe sotto sale del Mar Ligure (OFJ), Brussels grondwitloof (OFJ), Œufs de Loué (OFJ)) (HL L 207., 2008.8.5., 7. o.)⁽³⁾ HL C 146., 2017.5.11., 10. o.

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1578 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. szeptember 18.)**

az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1194/2013/EU végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után az Unió által hozható intézkedésekről szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/476 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet) és különösen annak 1. és 2. cikkére,

mivel:

1. HATÁLYBAN LEVŐ INTÉZKEDÉSEK

- (1) A Tanács a 2013. november 19-i 1194/2013/EU végrehajtási rendelettel ⁽²⁾ végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Argentínából és az Indonéziából származó biodízel behozatalára (a továbbiakban: végleges rendelet).

2. A WTO VITARENDEZÉSI TESTÜLETE ÁLTAL ELFOGADOTT JELENTÉSEK

- (2) A Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) Vitarendezési Testülete az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízeltre vonatkozó dömpingellenes intézkedések” vitában (WT/DS473/15) 2016. október 26-án elfogadta a Fellebbezési Testület jelentését ⁽³⁾, valamint a Fellebbezési Testület jelentésével módosított vizsgálóbizottsági jelentést ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: jelentések). A Vitarendezési Testület álláspontja szerint a vizsgálóbizottsági jelentés a Fellebbezési Testület jelentésével együtt értelmezendő. A Fellebbezési Testület jelentésében megállapítást nyert többek között, hogy az Európai Unió az alábbiakkal nem összeegyeztethető módon járt el:

- a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontja, amennyiben a vizsgált termék előállítási költségeit nem a termelők által nyilvántartott adatok alapján számította ki,
- a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja, amennyiben a biodízel rendes értékének kiszámításához nem az Argentínán belüli előállítási költségeket alkalmazta, valamint
- a dömpingellenes WTO-megállapodás 9. cikkének (3) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikkének (2) bekezdése, amennyiben a kivetett dömpingellenes vámok mértéke meghaladta annak a dömpingkülönbözetnek a mértékét, amelynek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke és a GATT 1994 VI. cikkének (1) bekezdése alapján adódnia kellett volna.

- (3) Emellett a vizsgálóbizottság többek között azt is megállapította, hogy az Európai Unió az alábbiakkal nem összeegyeztethető módon járt el:

- a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdése és 3. cikkének (4) bekezdése a dömpingelt import belföldi iparágra gyakorolt hatása vizsgálatának a termelési kapacitást és a kapacitáskihasználást érintő részében.

- (4) A Fellebbezési Testület azt az ajánlást fogalmazta meg, hogy a Vitarendezési Testület kérje fel az Európai Uniót intézkedéseinek a dömpingellenes WTO-megállapodással és a GATT 1994 rendelkezéseivel való összhangba hozására.

⁽¹⁾ HL L 83., 2015.3.27., 6. o.

⁽²⁾ A Tanács 1194/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. november 19.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 315., 2013.11.26., 2. o.).

⁽³⁾ WT/DS473/AB/R és WT/DS473/AB/R/Add.1.

⁽⁴⁾ WT/DS473/R és WT/DS473/R/Add.1.

3. ELJÁRÁS

- (5) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 1. cikkének (3) bekezdése alapján, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés⁽¹⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) útján 2016. december 20-án felülvizsgálatot (a továbbiakban: felülvizsgálat) indított. A Bizottság tájékoztatta az 1194/2013/EU végrehajtási rendelethez vezető vizsgálatban (a továbbiakban: eredeti vizsgálat) érdekelt feleket a felülvizsgálatról, valamint arról, hogy miként tervezi figyelembe venni a jelentésekben foglalt megállapításokat.
- (6) Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt a felülvizsgálat megindításával kapcsolatos észrevételeik megtételére, valamint a Bizottsággal és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel tartandó meghallgatás kérelmezésére.
- (7) A Bizottság az uniós gazdasági ágazat termelésével és termelési kapacitásával kapcsolatos adatokra vonatkozóan kérdőívet küldött az Európai Biodizeltanács számára, majd azt követően ellenőrző látogatást tett annak telephelyén.

4. ÉRINTETT TERMÉK

- (8) Az érintett terméket az Argentínából és az Indonéziából származó, jelenleg az ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 és ex 3826 00 90 KN-kódok alá tartozó, következőképpen meghatározott termékek alkotják: szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolajok akár tisztán, akár keverék formájában (a továbbiakban: érintett termék, közismert nevén: biodízel).
- (9) A jelentések nem befolyásolják a végleges rendelet (16)–(27) preambulumbekkezdésében foglalt, az érintett termékre és a hasonló termékre vonatkozó ténymegállapításokat.

5. A JELENTÉSEK ALAPJÁN FELÜLVIZSGÁLT, A DÖMPINGRE VONATKOZÓ TÉNYMEGÁLLAPÍTÁSOK

- (10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelzettek szerint a Bizottság a Vitarendezési Testület ajánlásainak és határozatainak figyelembevételével újraértékelte az eredeti vizsgálat végleges ténymegállapításait. Az újraértékelés az eredeti vizsgálat során gyűjtött információkon és az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételét követően az érdekelt felektől kapott információkon alapult.
- (11) A dömping és a kár eredeti vizsgálata a 2011. július 1-jétől 2012. június 30-ig tartó időszakra (továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárértékelés szempontjából lényeges tényezők vizsgálata a 2009. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszak (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) adataira terjedt ki.
- (12) E rendelet célja a végleges rendelet azon vonatkozásainak kijavítása és a jelentésekkel való összhangba hozása, amelyek nem egyeztethetők össze a WTO szabályaival.

5.1. Az eljárás kiterjesztése Indonéziára

- (13) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság utalt a biodízel Indonéziából érkező behozatalára ugyanezzel a végleges rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedésekre. Ezek az intézkedések jelenleg egy folyamatban lévő, Indonézia által az Unióval szemben kezdeményezett WTO-vita⁽²⁾ tárgyát képezik (a továbbiakban: Indonéziára vonatkozó európai uniós intézkedések). A szóban forgó vita keretében Indonézia a jelentésekben tárgyalt állításokhoz hasonló állításokkal élt. Mivel a Fellebbezési Testületnek a jelentésekben foglalt jogértelmezése relevánsnak tűnik az Indonéziára vonatkozó vizsgálat szempontjából is, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy helyénvaló egy, a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján lefolytatott párhuzamos felülvizsgálat keretében – különösen a végleges rendeletnek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjával összeegyeztethetetlennek ítélt elemei tekintetében – megvizsgálni a biodízel Indonéziából érkező behozatalára bevezetett dömpingellenes intézkedéseket is.
- (14) A Bizottság az általános tájékoztató (12)–(20) preambulumbekkezdésében ismertette előzetes elemzését arra vonatkozóan, hogy az Indonéziára vonatkozó vizsgálat keretében hogyan kívánja alkalmazni a Fellebbezési Testületnek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjával kapcsolatos értelmezését.

⁽¹⁾ HL C 476., 2016.12.20., 3. o. Értesítés az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára alkalmazandó hatályos dömpingellenes intézkedésekre vonatkozó eljárásnak a Kereskedelmi Világszervezet Vitarendezési Testületének az „Európai Unió – A biodízeltre vonatkozó dömpingellenes intézkedések” vita (DS473) kapcsán elfogadott ajánlásait és határozatait követő megindításáról (2016/C 476/04).

⁽²⁾ „Európai Unió – Az Indonéziából érkező biodízeltre vonatkozó dömpingellenes intézkedések”, DS480.

- (15) A nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek megkérdőjelezték a Bizottság elemzését, és ellenvéleményüket fejezték ki egyebek mellett a Fellebbezési Testület értelmezésének alkalmazhatóságával, valamint azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság az értelmezés alapján eljárhat-e hivatalból a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján.
- (16) Mivel az elemzés további időt igényel, a Bizottság úgy döntött, hogy Indonézia tekintetében egyelőre nem zárja le a felülvizsgálatot, hanem a beérkezett észrevételek figyelembevételével folytatja elemzését. A WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján megindított felülvizsgálat tehát Indonézia tekintetében még folyamatban van, és továbbra is nyitott. A 2017. július 31-én kibocsátott felülvizsgált tájékoztató útján minderről valamennyi érdekelt fél tájékoztatásban részesült, továbbá lehetőséget kapott arra, hogy észrevételeket tegyen.
- (17) Az indonéz kormány azt állította, hogy a Bizottság megsértette az Európai Unió jogának általános elveit, amikor először arról tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy Indonézia tekintetében módosítani kívánja a végleges rendeletet, majd pedig elállt ettől a szándékától, hogy tovább folytathassa Indonézia tekintetében a vizsgálatot.
- (18) Egyrészt az indonéz kormány szerint ez az eljárás az argentin exportáló gyártókhoz viszonyítva eltérő és hátrányos megkülönböztetést valósít meg az indonéz gyártókkal szemben, mert álláspontja szerint az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság elismerte, hogy a biodízel Indonéziából és Argentínából érkező behozatala tekintetében a helyzet hasonló. Azzal, hogy a felülvizsgálat Indonézia tekintetében tovább folyik, az indonéziai exportáló gyártók egyértelműen hátrányos helyzetbe kerülnek az argentin exportőrökhöz képest.
- (19) Másrészt mivel a Bizottság a felülvizsgálatot a biodízel mind Indonéziából, mind pedig Argentínából érkező behozatala tekintetében megindította, az indonéziai exportáló gyártók észszerűen és jogosan várhatják el azt, hogy a felülvizsgálat Indonézia és Argentína tekintetében azonos időpontban záruljon le. Ezt az elvárást tovább fokozta az első tájékoztató, amelyben a Bizottság Indonézia tekintetében is előírta a végleges rendelet módosítását. Azzal tehát, hogy most egy felülvizsgált tájékoztatóval megváltoztatja szándékát, a Bizottság megsérti a bizalomvédelem elvét.
- (20) Harmadrészt az indonéz kormány álláspontja szerint a Bizottság megsértette a jóhiszeműség elvét, amikor az eljárás kései szakaszában annak ellenére kizárta az Indonéziából érkező behozatalt a felülvizsgálatból, hogy a vizsgálat korábbi szakaszaiban azzal is foglalkozott.
- (21) A Bizottság már a kezdetektől fogva emlékeztetett arra, hogy a WTO Vitarendezési Testülete a biodízel Argentínából érkező behozatalára vonatkozó európai uniós intézkedések ügyében már fogalmazott meg végleges megállapításokat, míg a biodízel Indonéziából érkező behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedésekkel kapcsolatos, az Argentínát érintőtől független vita továbbra is folyamatban van. Ez utóbbi tehát a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében nem vitatott intézkedésnek minősül. Ezt támasztja alá egyebek mellett a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében található „jelentés” szó, amely a WTO Vitarendezési Testülete által már megvitattott és eldöntött vitatott intézkedésre utal.
- (22) A Bizottság emellett emlékeztetett arra, hogy az Európai Unió jogában az „egyenlő bánásmód” és a „hátrányos megkülönböztetés tilalma” jogintézménye tiltja a hasonló helyzetek eltérő és az eltérő helyzetek azonos kezelését abban az esetben, ha annak nincs objektív indoka.⁽¹⁾ A WTO jelentéseinek végrehajtása szempontjából az indonéziai és az argentin exportáló gyártók objektíve nem ugyanabban a helyzetben vannak: a végrehajtás az Argentínából érkező érintett termék kárt okozó dömpingjének vizsgálata vonatkozásában a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 1. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik és e rendelettel lezárásra kerül, míg az Indonéziából érkező érintett termékkel kapcsolatos hasonló gyakorlat vizsgálata vonatkozásában a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik és nyitva marad. Hátrányos megkülönböztetés akkor valósulhat csak meg, ha ugyanabban a helyzetben lévő gazdasági szereplők eltérő jogi bánásmódban részesülnek.
- (23) Mivel azonban a WTO Vitarendezési Testülete által Argentínával és Indonéziával kapcsolatban megfogalmazott megállapítások végrehajtására irányuló felülvizsgálat eltérő jogalap alapján kezdődött, az Argentínából érkező termék kárt okozó dömpingjének vizsgálatát célzó felülvizsgálatnak az Indonéziából érkező termék kárt okozó dömpingjének vizsgálatát célzó felülvizsgálat előtti lezárása nem jelenti hasonló helyzet eltérő kezelését. Ennek az az oka, hogy az érintett gazdasági szereplők eltérő helyzetben vannak.

⁽¹⁾ Lásd például: Jacobs főtanácsnok véleménye, 2004. április 29., C-422/02 P sz. ügy, *Europe Chemi-Con (Deutschland) kontra Tanács*, ECLI:EU:C:2004:277, 36. pont.

- (24) Indonézia kormányának érveivel ellentétben tehát az Európai Unió joga alkalmazásában nem sérül az „egyenlő bánásmód” és a „hátrányos megkülönböztetés tilalmának” elve. Továbbá a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében a megengedő szóhasználat („meghozhatja”, „amennyiben ezt helyénvalónak találja”) az uniós jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel ruházta fel a Bizottságot azzal kapcsolatban, hogy egy nem vitatott intézkedés vonatkozásában végrehajtja-e a WTO ajánlását.
- (25) A (16) preambulumbekkezdésben foglaltaknak megfelelően a Bizottság a nyilvánosságra hozatalt követően kapott észrevételek elemzése után helyénvalónak ítélte, hogy Indonézia tekintetében egyelőre ne zárja le a felülvizsgálatot, hanem a beérkezett észrevételek figyelembevételével folytassa arra vonatkozó elemzését, hogy a szóban forgó megállapítások mennyiben alkalmazhatók Indonézia esetében.
- (26) Továbbá a Bizottság nem adhat helyt annak az érvelésnek, hogy egy tájékoztató jogos elvárásokat keletkeztet a vizsgálat végleges kimenetelére vonatkozóan. Ellenkezőleg, a nyilvánosságra hozatal célja az, hogy a Bizottság tájékoztassa az érdekelt feleket az előzetes ténymegállapításairól, és lehetőséget adjon nekik arra, hogy ténylegesen gyakorolják védelemhez való jogukat. Tehát a nyilvánosságra hozatalnak éppen az a lényege, hogy segítségével a Bizottság figyelembe vehesse az érdekelt felek által bemutatott érveket és tényeket.
- (27) Ezért az összes érdekelt félhez intézett kísérőlevélben kifejezetten szerepelt, hogy „a nyilvánosságra hozatal a Bizottság által meghozható döntéseket nem korlátozza, de ha egy ilyen döntés eltérő tényeken és megfontolásokon alapul, arról a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatni fogja Önöket”. Jelen ügyben e folyamat során a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy további időre van szüksége a WTO Vitarendezési Testülete által megfogalmazott megállapítások Indonézia tekintetében való alkalmazhatóságának elemzéséhez. Ez a döntés előkészítő jellegű, és nem szükségképpen vetíti előre a Bizottság végső következtetését. Ezzel a döntésével a Bizottság egyben gyakorolja azt a széles mérlegelési jogkörét, amellyel a közös kereskedelempolitika keretei között a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján megindított felülvizsgálatok lefolytatása során rendelkezik.
- (28) Ennek megfelelően mindaddig, amíg a Bizottság az uniós jogalkotótól kapott hatáskörén belül jár el, az érdekelt fél nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére azelőtt, hogy a Bizottság lezárta volna a felülvizsgálati eljárást. ⁽¹⁾ Ezt az érvet ezért szintén el kell utasítani.
- (29) Végezetül nem utal rosszhiszeműségre, hogy a változás a Bizottság előzetes álláspontjának eredeti nyilvánosságra hozatala után következett be, és Indonézia kormánya sem szolgáltatott ilyen értelmű bizonyítékot. A Bizottság a jogi előírásokhoz híven, valamennyi érdekelt fél eljárási jogainak maradéktalan tiszteletben tartásával hajtotta végre a felülvizsgálat valamennyi eljárási lépését.
- (30) A Bizottság tehát a fentiek alapján elutasította azokat az észrevételeket, amelyek szerint azzal, hogy mérlegelési jogkörével élve, valamennyi érdekelt fél eljárási jogainak maradéktalan tiszteletben tartásával úgy döntött, hogy a felülvizsgálat jelen szakaszában nem módosítja Indonézia vonatkozásában a dömpingellenes intézkedéseket, megsértette volna az uniós jog alapelveit.
- (31) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatalt követően egy indonéziai exportáló gyártó (a továbbiakban: Wilmar) a WTO jelentéseiben foglalt megállapítások egyértelműségére hivatkozva vitatta a Bizottság azon álláspontját, hogy Indonézia tekintetében további időre van szüksége a felülvizsgálat lezárásához. Álláspontja szerint az Indonéziával szembeni intézkedéseket is módosítani kellene. Mint kifejtette, a Bizottság a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján jogosult nem vitatott intézkedéseket módosítani, és nem vonható kétségbe az a joga, hogy hivatalból eljárjon. Végezetül a Wilmar előadta, hogy amennyiben a Bizottság Indonézia esetében későbbre halasztja ténymegállapításainak megfogalmazását, az Argentínával kapcsolatos ténymegállapításainak megfogalmazását is későbbre kell halasztania. Álláspontja szerint az Indonéziára vonatkozó WTO-eljárásban – konkrétan a haszonkulccsal összefüggésben – olyan jogi kérdések körül is folyik a vita, amelyek a biodízel Argentínából érkező behozatalára vonatkozó intézkedések kapcsán is relevánsak és alkalmazandók lehetnek.
- (32) A Bizottság egyetértett a Wilmarral abban, hogy elviekben a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján jogosult ténymegállapításokat megfogalmazni nem vitatott intézkedésekkel kapcsolatban. Azonban ahogyan a (16) preambulumbekkezdés elmagyarázza, a Bizottság a beérkezett észrevételek vizsgálata után úgy ítélte meg, hogy egyelőre nem helyénvaló Indonézia vonatkozásában lezárnia a felülvizsgálatot, és ennek érdekében gyakorolnia a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörét.

⁽¹⁾ Lásd a C-69/89. sz., *Nakajima All Precision kontra Tanács* ügyben 1991. május 7-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:1991:186) 120. pontját. Lásd még, nemrégiben: Campos Sánchez-Bordona főtanácsnok véleménye, 2017. július 20., C-256/16. sz. ügy, *Deichmann*, ECLI:EU:C:2017:580, 49. pont.

- (33) A Wilmar azon felvetésével összefüggésben, hogy az Argentínával kapcsolatos ténymegállapítások megfogalmazását is későbbre kellene halasztani, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a WTO jelentései igazolták a végleges rendeletben a haszonkulcs megállapítása érdekében alkalmazott módszertant. Az Indonézia folyamatban lévő ügyében vitatott kérdés Argentína esetében nem merült fel. Mindemellett az Unió és Argentína megállapodott abban, hogy a jelentések megállapításait észszerű időn belül végrehajtják, és ezt a megállapodást helyénvaló tiszteletben tartani.

5.2. A rendes érték meghatározása és a dömpingkülönbözetek kiszámítása

- (34) Ez a szakasz az eredeti vizsgálatnak a jelentések azzal kapcsolatos ajánlásai és határozatai nyomán újraértékelt ténymegállapításait mutatja be, hogy az Unió az alábbiakkal nem összeegyeztethető módon járt el:
- a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontja, amennyiben a vizsgált termék előállítási költségeit nem a termelők által nyilvántartott adatok alapján számította ki, továbbá
 - a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja, amennyiben a biodízel rendes értékének kiszámításához nem az Argentínán belüli előállítási költségeket alkalmazta,
 - a dömpingellenes WTO-megállapodás 9. cikkének (3) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikkének (2) bekezdése, amennyiben a kivetett dömpingellenes vámok mértéke meghaladta annak a dömpingkülönbözetnek a mértékét, amelynek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke és a GATT 1994 VI. cikkének (1) bekezdése alapján adódnia kellett volna.
- (35) Amint az a végleges rendelet (28) preambulumbekkezdésében szerepel, a Bizottság megállapította, hogy mivel a belföldi értékesítés nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében zajlik, a rendes értéket számtanilag kell képezni. Ezt a ténymegállapítást nem vitatták, így az továbbra is érvényben marad.
- (36) A végleges rendelet (29)–(34) preambulumbekkezdésében a Bizottság megállapította, hogy az Argentína által a fő nyersanyagra (Argentínában szójababolaj és szójabab) és a késztermékre (biodízel) kivetett exportadók közötti eltérés Argentínában leszorította a belföldi árakat, így azt figyelembe kell venni a rendes érték képzésekor.
- (37) Ennek eredményeként a Bizottság a rendes érték képzésekor a fő nyersanyagnak az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeit az érintett országok illetékes hatóságai által közzétett referenciaárakkal helyettesítette.
- (38) Továbbá a Bizottság az eredeti vizsgálat során megfogalmazott következtetéseit a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdése 1.1. pontjának azon értelmezésére alapozta, hogy a vizsgálatot végző hatóság eltekinthet az exportáló gyártók nyilvántartásainak használatától, ha megállapítja, hogy azok i. nem felelnek meg az általánosan elfogadott számviteli elveknek; vagy ii. nem tükrözik elfogadhatóan a szóban forgó termék előállításának és értékesítésének költségeit (a végleges rendelet (42) preambulumbekkezdése).
- (39) A vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület is azon a véleményen volt, hogy a Bizottság azon megállapítása, miszerint a szójabab argentinai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi árnál, önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójababnak a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeit, vagy ahhoz, hogy a nyilvántartásokban szereplő vonatkozó költségeket a biodízel rendes értékének képzésekor figyelmen kívül lehessen hagyni.
- (40) A Bizottság a jelentések nyomán újraszámította az Argentínában működő exportáló gyártókra vonatkozó rendes értéket. Az újraszámításhoz alkalmazott módszertan megegyezett a 490/2013/EU bizottsági rendelet ⁽¹⁾ (40)–(49) preambulumbekkezdésében Argentína vonatkozásában kifejtettel.
- (41) Az ideiglenes rendelet (45) preambulumbekkezdésében ismertetett okok miatt a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a belföldi értékesítést a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívül folytatták, így a hasonló termék rendes értékét az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján kellett képezni. Ezt a Bizottság oly módon végezte, hogy a vizsgálati időszak alatt felmerült, kiigazított előállítási költségekhez hozzáadta az értékesítési, általános és igazgatási költségeket (SGA-költségek) és egy észszerű haszonkulcsot.

⁽¹⁾ A Bizottság 490/2013/EU rendelete (2013. május 27.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) (HL L 141., 2013.5.28., 6. o.).

- (42) Az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekzdésében foglaltak szerint a Bizottság megítélése szerint a nyereség összegének megállapításához Argentína esetében nem lehetett a mintában szereplő vállalatok tényleges adatait alapul venni. Ebből adódóan a rendes érték kiszámításához a Bizottság a nyereség összegét az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja értelmében azon észszerű nyereség alapján határozta meg, amely egy hasonlóan új és innovatív, tőkeigényes ágazatban szabad- és nyílt piacon, hagyományos versenyfeltételek mellett elérhető, ami ez esetben a forgalom 15 %-át jelenti.
- (43) Az Európai Biodízeltanács több, a jelenlegi felülvizsgálat során benyújtott beadványában is azt állította, hogy a jelentések nem zárják ki annak lehetőségét, hogy a Bizottság megfelelő indokolás mellett kiigazítsa a nyersanyagköltségeket a rendes érték képzésekor. Ezzel kapcsolatban előadta, hogy a differenciált exportadó-mechanizmus uniós piacra gyakorolt drámai hatására, valamint az ilyen jellegű kiigazítás alapjaként a jelentések által lehetőségként említett különféle jogi megoldásokra tekintettel az Argentínával szembeni intézkedéseket jelenlegi szintjükön kellene fenntartani, jöllehet más indokolás mellett.
- (44) Az Európai Biodízeltanács mindenekelőtt a Fellebbezési Testület jelentésében szereplő azon kijelentésre hivatkozott, amely szerint „az uniós hatóságok azon megállapítása, miszerint a szójabab argentinai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi árnál, önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójabab költségeit” (a Fellebbezési Testület jelentésének 6.55. pontja), és azt állította, hogy a WTO-jelentések fenntartják azt a lehetőséget, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyja, illetve kiigazítsa a nyersanyagköltségeket, ha kiderül róluk, hogy nem megbízhatóak.
- (45) Az Európai Biodízeltanács szerint a differenciált exportadórendszer olyannyira torzítja a nyersanyagpiacot, hogy a kínálat és a kereslet rendes feltételei már nem meghatározó tényezők egy ügyletnél, és a rendszer valójában értékátadást eszközöl a nyersanyaggyártók és a biodízelgyártók között, amit nem indokolnak a piaci körülmények. Az Európai Biodízeltanács szerint ez olyan „nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez” és/vagy „egyéb gyakorlatokhoz” hasonlítható, amelyek hatással lehetnek az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságára, és amelyek megfelelően indokolják ezeknek a költségeknek a figyelmen kívül hagyását, függetlenül attól, hogy azok ténylegesen felmerültek.
- (46) Az Európai Biodízeltanács azon állításának alátámasztására, hogy a differenciált exportadórendszer torzítja a nyersanyagpiacot, különösen egy saját szakértői által végzett elemzésre, valamint egy általa készítettet, „A szójababtermékekre alkalmazott differenciált exportadók által az argentinai biodízelköltségekben előidézett torzulás mérése” (*Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products*) című tanulmányra (a továbbiakban: Heffley-tanulmány) hivatkozott, amelyek állítólag bizonyítják, hogy a differenciált exportadórendszer mesterséges módon és jelentős mértékben leszorítja a szóban forgó nyersanyag belföldi árait, és ezért azok nem megbízhatóak.
- (47) A Heffley-tanulmány a 2010 és 2016 közötti időszakra vonatkozóan gyűjtött argentinai és egyesült államokbeli adatokat a két országban a biodízelgyártással kapcsolatban felmerült költségekről. A tanulmány emellett külön piacelemzéssel szolgált a 2011. októbertől 2012. szeptemberig tartó időszakot illetően. Megállapításai szerint a szójababból készült biodízel (szója-metil-észter, a továbbiakban: SME) előállítási költsége Argentínában alacsonyabb volt, mint az Egyesült Államokban. A tanulmány állítása szerint ez a 27 %-os eltérés „kizárólag a differenciált exportadórendszernek tudható be”.
- (48) A tanulmány második lépésben (rendeltetési helytől függetlenül) összehasonlította az Argentínából exportált SME exportárát az SME Egyesült Államokban érvényes átlagos piaci árával. Az átlagos argentin exportár 875 USD/t volt, ami alacsonyabb, mint az Egyesült Államokban érvényes, 1 198 USD/t-t kitevő belföldi ár. Ez a tanulmány szerint erőteljesen ösztönzi az argentin biodízel behozatalát. A tanulmány következtetései szerint ez a torzulás közvetlenül a differenciált exportadórendszerre vezethető vissza.
- (49) Az Európai Biodízeltanács kiemelte továbbá, hogy az ilyen jellegű torzulások korrigálása egyértelműen illeszkedne a dömpingellenes eljárás logikájába. Állítása szerint az ilyen jellegű torzulásokat korrigálni kell, méghozzá megfelelő, különösen a nyersanyagköltségeken végzett költségkiigazítások révén, úgy, hogy ezek a költségek a torzulások nélküli szintre legyenek igazítva. Ennek révén a Bizottság állítólag meghatározhatná, hogy rendes piaci viszonyok mellett ténylegesen milyen valós költségekkel kellene számolni az exportőri piacon a vonatkozó termék előállítását és értékesítését illetően.
- (50) Több biodízelgyártó is vitatta az Európai Biodízeltanács arra irányuló javaslatát, hogy a Bizottság hagyja figyelmen kívül a nyilvántartásokban szereplő nyersanyagköltségeket, mivel a differenciált exportadórendszer miatt ezek a költségek megbízhatatlanná váltak. Emlékeztettek arra, hogy a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület kifejezetten elutasította azt az érvet, hogy a differenciált exportadórendszer önmagában alapot nyújtana a nyilvántartásokban szereplő költségek figyelmen kívül hagyásához, valamint arra, hogy a vizsgálatot végző hatóság semmi esetre sem tekinthet el a nyilvántartásba vett költségek figyelembevételétől, ha a nyilvántartások pontosan és hűen tükrözik a ténylegesen felmerült költségeket.

- (51) A Bizottság elismerte, hogy a Fellebbezési Testület nem zárta ki eleve annak lehetőséget, hogy a vizsgálatot végző hatóság bizonyos speciális körülmények között eltérjen a nyilvántartásokban szereplő költségektől, ha a vizsgálat során megállapítást nyer, hogy például a költségeket túl- vagy alulbecsülték, vagy a költségek megbízhatóságát a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletek vagy egyéb gyakorlatok befolyásolták (a Fellebbezési Testület jelentésének 6.41. pontja).
- (52) A Fellebbezési Testület ugyanakkor azt is kimondta, hogy az argentin exportadórendszer önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos nyersanyagköltségeket, vagy ahhoz, hogy a nyilvántartásokban szereplő vonatkozó költségeket a biodízel rendes értékének képzésekor figyelmen kívül lehessen hagyni (a Fellebbezési Testület jelentésének 6.55. pontja).
- (53) Az Európai Biodízeltanács érvei azon az előfeltevésen alapulnak, hogy a differenciált exportadórendszer állítólagosan torzító hatása a szóban forgó nyersanyag költségét megbízhatatlanná teszi, ezért azt figyelmen kívül kell hagyni. Az Európai Biodízeltanács fenntartja, hogy a szójabab argentinai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi árnál. Ugyanakkor ennek az érvnek az elfogadása annak elismerését jelentené, hogy a differenciált exportadórendszer – szemben a Fellebbezési Testület megállapításaival – önmagában olyan hatással járt, hogy a ténylegesen felmerült és a vállalat nyilvántartásában szereplő költségeket pusztán azért figyelmen kívül kell hagyni, mert azok a nemzetközi árnál alacsonyabbak voltak. Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetni kíván arra is, hogy az eredeti vizsgálat megerősítette, hogy a nyersanyagokkal kapcsolatban ténylegesen felmerült költségeket megfelelően és hűen tükrözték a vállalatok nyilvántartásai.
- (54) A Bizottság ezért elutasította az Európai Biodízeltanács állítását, hiszen elfogadása nem lenne összhangban a jelentések megállapításaival.
- (55) Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy az intézkedéseket összhangba hozza a jelentésekkel és a WTO szabályaival, a rendes értéket a ténylegesen felmerült és a vállalatok nyilvántartásaiban szereplő költségek alapján kell kiszámítania.
- (56) A nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Biodízeltanács megismételte, hogy a WTO-határozat lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy költségkiigazítást végezzen a jelenlegi ügyben. Állítása szerint a Bizottság helytelenül értelmezte a WTO-határozatot és az Európai Biodízeltanács érvelését.
- (57) Az Európai Biodízeltanács álláspontja szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta a jelentések azon állításait, hogy „a szójabab argentinai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi árnál”. Az Európai Biodízeltanács azt állította, hogy a határozat – a Bizottság állításaival szemben – nem mondta ki, hogy a differenciált exportadórendszer torzító hatásai önmagukban ne jelentenének kellő alapot a költségkiigazításhoz.
- (58) Az Európai Biodízeltanács továbbá megismételte és hangsúlyozta, hogy az a tény, hogy a belföldi piaci árak a differenciált exportadórendszer miatt megbízhatatlanok voltak, kellő alapot jelent annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójababnak a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeit. A belföldi árak megbízhatatlansága miatt figyelmen kívül lehet hagyni a nyilvántartásokban szereplő költségeket, és az Európai Biodízeltanács már a korábbiakban a Bizottság rendelkezésére bocsátotta a költségek kiigazításához szükséges összes információt.
- (59) Az Európai Biodízeltanács fenntartotta állítását, miszerint a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület álláspontja szerint a vizsgálatot végző hatóságoknak jogukban áll megvizsgálni a gyártók/exportőrök nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságát, különösen azt, hogy az összes felmerült költséget rögzítették-e, a felmerült költségeket túl- vagy alulbecsülték-e, és hogy a költségek megbízhatóságát nem befolyásolták-e nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletek vagy egyéb gyakorlatok. Az Európai Biodízeltanács szerint a differenciált exportadórendszer hatása a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez hasonlítható és/vagy olyan egyéb gyakorlatnak tekinthető, amely hatással lehet a „költségek megbízhatóságára” ⁽¹⁾.
- (60) A Bizottság a meghallgató tisztviselővel 2017. július 20-án tartott meghallgatás fényében újból megvizsgálta ezt az állítást. A Bizottság az (51)–(55) preambulumbekfejtésben kifejtette, hogy a nyersanyagokkal kapcsolatban ténylegesen felmerült költségeket megfelelően és hűen tükrözték az argentin vállalatok nyilvántartásai, és hogy a korábbiakban végzett költségkiigazítás összeegyeztethetetlennek bizonyult az EU WTO-n belüli kötelezettségeivel.

⁽¹⁾ Vizsgálóbizottsági jelentés, „EU – Biodízel”, 7.242. pont, 400. lábjegyzet; a Fellebbezési Testület jelentése, „EU – Biodízel”, 6.41. pont.

- (61) A Bizottság nem értett egyet azzal, ahogy az Európai Biodízel Tanács a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület megállapításait értelmezte. Például a vizsgálóbizottsági jelentés 400. lábjegyzete jóval árnyaltabb annál, mint ami az Európai Biodízel Tanács beadványából kitűnik. A vizsgálóbizottság megállapította, hogy a „nyilvántartásoknak a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjában megfogalmazott »elfogadhatóan tükrözik« kitétel alapján történő vizsgálata nem terjed ki maguk a költségek »elfogadhatóságának« vizsgálatára, ha a gyártó vagy exportőr nyilvántartásában szereplő tényleges költségekről egyébként megállapítást nyert, hogy – elfogadható határokon belül – pontosak és valóságúak».
- (62) Ugyanakkor azon állításával, hogy a differenciált exportadórendszer hatása a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez hasonlítható és/vagy egyéb gyakorlatnak tekinthető, az Európai Biodízel Tanács pontosan e költségek elfogadhatóságának vizsgálata mellett foglalt állást.
- (63) Ezenkívül a differenciált exportadórendszer hatásai i. sem nem hasonlíthatóak a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez, ii. sem nem tekinthetők olyan „egyéb gyakorlatnak”, amely hatással lehet az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságára. Bármit is takarjanak pontosan e fogalmak, a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület kifejezetten elutasította a Bizottság azon alapvető érvelését, hogy az argentin exportadórendszer miatti ártorzulás önmagában elegendő alapot jelent ahhoz, hogy el lehessen tekinteni az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek figyelembevételétől ⁽¹⁾.
- (64) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatal követően az Európai Biodízel Tanács fenntartotta azt az álláspontját, hogy a Bizottság rosszul értelmezi a Fellebbezési Testület jelentésének 6.55. pontjában foglalt kijelentést, valamint hogy a figyelmét elkerüli a jelentés 6.41. pontjában foglalt azon kitétel, miszerint lehetőség van megvizsgálni a nyilvánosságban szereplő nyersanyagköltségek megbízhatóságát, és figyelmen kívül hagyni őket, ha megbízhatatlannak bizonyulnak, továbbá további érveket is előadott álláspontjának alátámasztására.
- (65) Első észrevételével kapcsolatban az Európai Biodízel Tanács kifejtette, hogy amikor a Fellebbezési Testület a 6.55. pontban kijelenti, hogy „[...] az uniós hatóságok azon megállapítása, miszerint a szójabab argentinai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi árnál, önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójababnak a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeit, vagy ahhoz, hogy a nyilvántartásokban szereplő vonatkozó költségeket a biodízel rendes értékének képzésekor figyelmen kívül lehessen hagyni”, akkor nem saját jogi értékelését ismerteti, ahogyan azt a Bizottság állítja, hanem pusztán idézi a végleges rendeletből a Bizottság következtetését. Az Európai Biodízel Tanács emellett azzal is érvelt, hogy az „önmagában nem jelentett kellő alapot” fordulatba az is beleértendő, hogy az argentin exportadórendszer kellő alapot jelenthetett volna a költségek figyelmen kívül hagyásához, de a Bizottság nem végezte el az ehhez szükséges elemzést. Végezetül a Bizottság a 6.55. pont értelmezésekor figyelmen kívül hagyta, hogy a Fellebbezési Testület a későbbiekben a viszonyítási alap kérdésével is szükségesnek látta foglalkozni. Erre nem lett volna szükség, ha a Fellebbezési Testület kategorikusan kizárta volna, hogy az argentin exportadórendszer költségkiigazítás alapjául szolgáljon.
- (66) A Bizottság nem fogadta el az Európai Biodízel Tanács által javasolt értelmezést.
- (67) Először: a Fellebbezési Tanács jelentésének 6.55. pontjában foglalt kijelentés nem a Bizottság saját következtetésének idézése. Éppen ellenkezőleg: szerves részét képezi a Fellebbezési Testület által a jelentés 6.56. pontjában foglalt, a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjával kapcsolatban adott értelmezésnek. A Fellebbezési Testület kifejezetten egyetértett a vizsgálóbizottsággal abban, hogy ez a rendelkezés nem jelentett kellő alapot a Bizottság azon következtetéséhez, hogy figyelmen kívül hagyja az argentin biodízelgyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeket azon az alapon, hogy a szójabab argentinai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt alacsonyabbak voltak a nemzetközi árnál. A Fellebbezési Testület ezt a normatív megállapítást szóról szóra megismételte egy ponttal lejjebb, a „Következtetések” cím alatti 6.56. pontban.
- (68) Másodszor: az „önmagában nem jelentett kellő alapot” fordulat a Bizottság értelmezése szerint arra utal, hogy „az exportadórendszer pusztán léte” nem jelentett kellő alapot az eredeti vizsgálatban végzett költségkiigazításhoz. Ha ezzel szemben (az Európai Biodízel Tanács érvelésének megfelelően) a Fellebbezési Tanács elsősorban azért találta volna WTO-ellenesnek az EU intézkedéseit, mert a Bizottság az eredeti rendeletben nem szolgáltatott kellő indokolással, azt explicit módon kimondta volna. Ilyen kijelentés azonban sem a Fellebbezési Testület, sem a vizsgálóbizottság jelentésében nem olvasható. A Fellebbezési Testület az „önmagában” kifejezést valószínűleg azért alkalmazta, hogy nyilvánvalóvá tegye: „pusztán” abból, hogy Argentína exportadórendszerét tart fenn, nem következhet automatikusan a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontja szerinti költségkiigazítás, legyen az bármilyen jól megindokolva vagy legyenek a torzító hatások bármilyen jól dokumentálva.

⁽¹⁾ A Fellebbezési Testület jelentése, „EU – Biodízel”, 6.54–6.55. pont; vizsgálóbizottsági jelentés, „EU – Biodízel”, 7.248–7.249. pont.

- (69) Harmadszor: a Bizottság nem osztotta az Európai Biodízel Tanács álláspontját abban, hogy az a körülmény, hogy az Európai Biodízel Tanács a 6.58–6.83. pontban foglalkozott a viszonyítási alapok kérdésével, azt jelzi, hogy az argentin exportadórendszer valójában elegendő alapot jelenthetett volna a nyilvántartásokban szereplő nyersanyagköltségek figyelmen kívül hagyásához. Ahogyan a 6.58. pont feletti címből kikövetkeztethető, a Fellebbezési Testület a kérdéses szöveghelyen Argentína egy másik, a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos felvetésével foglalkozott.
- (70) A Bizottság ezt követően megvizsgálta az Európai Biodízel Tanács második felvetését, amely szerint a Fellebbezési Testület jelentésének 6.41. pontja egyértelmű jelzése volna annak, hogy az egy vállalat nyilvántartásaiban szereplő költségek figyelmen kívül hagyhatók akkor, ha olyan gyakorlaton alapulnak, amely kihat a nyilvántartásokban szereplő költségek megbízhatóságára. Az Európai Biodízel Tanács arra is utalt, hogy míg a szóban forgó érvelést a vizsgálóbizottság lábjegyzetben fogalmazta meg, a Fellebbezési Testület szükségesnek látta, hogy a jelentés törzsszövegében szerepeltesse. Ez az Európai Biodízel Tanács szerint annak a jele, hogy a Fellebbezési Testület el kívánta oszlatni azt a tévhitet, hogy a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontját szűkítően kell értelmezni, és egyértelműen jelezni kívánta, hogy ebben az esetben van mód költségkiigazításra.
- (71) A Fellebbezési Testület a 6.41. pontban az EU azon felvetésével foglalkozott, hogy a jelek szerint a vizsgálóbizottság jelentése értelmében a vizsgálatot végző hatóságnak minden olyan, a vállalat nyilvántartásaiban szereplő költséget el kell fogadnia, amely pontosan tükrözi a ténylegesen felmerült költségeket, „függetlenül attól, hogy ez a költség egy, a rendes piaci viszonyokkal összhangban lévő segédmennyiséghez vagy viszonyítási alaphoz képest mennyire reális”. A Fellebbezési Testület elvetette ezt az értelmezést, és emlékeztetett arra, hogy a vizsgálóbizottság valójában elfogadta, hogy a vizsgálatot végző hatóság vizsgálhatja a gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságát és pontosságát. A vizsgálatot végző hatóság ennek keretében meghatározhatja, „hogy az összes költséget figyelembe vették-e”; hogy a nyilvántartásokban nem a felmerült költségeknél nagyobb vagy kisebb költségek szerepelnek-e; valamint hogy nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletek vagy egyéb gyakorlatok befolyásolják-e a nyilvántartásokban szereplő költségek megbízhatóságát.
- (72) A Bizottság egyetértett az Európai Biodízel Tanáccsal abban, hogy a Fellebbezési Tanács fenntartotta a vizsgálóbizottság azon megállapítását, amely szerint a nyilvántartásokban szereplő költségek figyelmen kívül hagyhatók abban az esetben, ha a vizsgálatot végző hatóság olyan, nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyleteket vagy más olyan gyakorlatokat azonosított, amelyek befolyásolták azok megbízhatóságát. Emellett természetesnek találta, hogy a Fellebbezési Testület – a vizsgálóbizottsággal ellentétben – nem lábjegyzetben, hanem a jelentés törzsszövegében foglalkozott a felvetéssel. Azt azonban sem a vizsgálóbizottság, sem a Fellebbezési Testület nem mondta ki vagy javasolta, hogy az argentin exportadórendszer a megbízhatóságot befolyásoló gyakorlatok miatti kivétel hatálya alá tartozhat. Ha a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület úgy ítélte volna meg, hogy az argentin exportadórendszer ilyen, a megbízhatóságot befolyásoló gyakorlatnak tekintendő, akkor ezt egyértelműen kimondta volna, és nem nyilvánította volna a WTO szabályaival ellentétesnek az EU intézkedéseit.
- (73) A Bizottság ezért fenntartotta a jelentések azon értelmezését, hogy a biodízel rendes értékének képzésekor az EU-nak nem volt joga figyelmen kívül hagyni a ténylegesen felmerült és a nyilvántartásokban pontosan szereplő költségeket az argentin exportadórendszer pusztán létezéséből fakadó torzulások miatt.
- (74) Ezt követően mindazonáltal a Bizottság megvizsgálta az Európai Biodízel Tanács azon felvetését, amellyel a nyilvánosságra hozatalt követően a biodízelrel foglalkozó uniós gazdasági ágazat egyik beszállítója, a FEDIOL is élt, hogy a Bizottságnak olyan alternatív bizonyítékokat kellene keresnie a költségkiigazításhoz, amelyek ellensúlyozzák az argentin exportadórendszer által a biodízel argentinai előállítási költségeire gyakorolt torzító hatást. Ebben az összefüggésben a Bizottság rámutatott, hogy a jelen felülvizsgálatnak nem volt célja olyan alternatív bizonyítékokat keresni, amelyekre támaszkodva elvégezhető az argentin exportadórendszer torzító hatásait ellensúlyozó költségkiigazítás.

A Bizottság mindemellett megjegyezte, hogy a Heffley-tanulmányban szereplő bizonyítékokat az alábbi okokból nem lehet kellően biztos alapnak tekinteni egy új költségkiigazításhoz.

- (75) Egyfelől a vizsgálati időszak a 2011. júliustól 2012. júniusig tartó időszakra terjedt ki, míg a Heffley-tanulmány külön elemzése a 2011. októbertől 2012. szeptemberig tartó időszakra vonatkozik. Ennélfogva csak részleges átfedés van a figyelembe vett időszakok között, ami kérdésessé teszi, hogy a tanulmány megállapításai kiigazítás nélkül átvihetők lennének az alapul szolgáló vizsgálatba. A 2011. júliustól 2011. szeptemberig tartó időszakra vonatkozó adatok nélkül a Bizottság nem tudta korrigálni az eltérést.
- (76) Másfelől a tanulmány az egyesült államokbeli előállítási költséget a szójabab ott érvényes piaci ára alapján becsülte meg. Ez a gazdasági módszer azonban feltételezéseken alapul, és nem szolgál megbízható adatokkal az egyesült államokbeli biodízel előállításának tényleges költségéről. Még akkor is, ha lehetséges lenne kizárólag feltételezésekre hagyatkozni, nem megalapozott az az elgondolás, hogy a nyers szójababól készített biodízel előállítási költségei azonosak az Egyesült Államokban és Argentínában. Harmadszorban az „átlagos” argentin exportár használata figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy az Unióba irányuló exportár a valóságban magasabb

lehet az átlagárnál. Ami azt illeti, az eredeti vizsgálat vizsgálati időszakában az argentin biodízel exportára az EU-ba irányuló export esetében 967 EUR/t volt, ami az akkor érvényes, az ügy dossziéjában rögzített átváltási árfolyammal átszámítva 1 294 USD/t árnak felel meg. A tanulmány azonban ugyanerre az időszakra vonatkozóan 1 071 USD/t átlagos exportárral számolt. Ez azt mutatja, hogy a differenciált exportadórendszer jelentette állítólagos előnyöket nem lehet közvetlenül az Unióval szemben alkalmazott exportárakra visszavezetni.

- (77) Negyedsorban a tanulmány mindössze feltételezi – és nem támasztja alá megfelelő bizonyítékokkal –, hogy az argentin belföldi piacon a figyelembe vett időszak alatt érvényes (alacsony) előállítási költségektől kizárólag a differenciált exportadórendszer tehető felelőssé. A tanulmány valójában nem vesz számításba más olyan, komparatív előnyt jelentő tényezőket, amelyek olcsóbbá tehetik a biodízel előállítását Argentínában az Egyesült Államokhoz képest.
- (78) A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy az argentin biodízelgyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeket nem lehetett pontosan helyettesíteni a Heffley-tanulmány által javasolt viszonyítási alappal.
- (79) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatal követően az Európai Biodízeltanács elmagyarázta, hogy a tanulmány célja csupán annak demonstrálása volt mintegy példaként, hogy a Bizottság hogyan tudná figyelembe venni és számszerűsíteni az argentin exportadórendszer által okozott torzítás (megbízhatatlanság) mértékét, nem pedig az, hogy helyettesítse vagy kiváltsa a Bizottság által az eredeti vizsgálat során gyűjtött saját ellenőrzött adatai alapján végzett elemzést.
- (80) Az Európai Biodízeltanács emellett megküldte a tanulmány átdolgozott változatát, amelyben a referenciaadatok teljes mértékben megfelelnek az eredeti vizsgálati időszaknak, és amely nagyon hasonló eredményt mutatott, vagyis azt, hogy a szójabab belföldi árai mintegy 27 %-kal torzulnak. Az Európai Biodízeltanács emellett vitatta a Bizottság azon értelmezését, hogy a tanulmány egyesült államokbeli előállítási költségeken alapult. Ezzel szemben előadta, hogy a tanulmány a biodízel előállításának argentinai becsült költségén alapult. Emellett nem indokolt az a Bizottság által megfogalmazott kritika, hogy a tanulmány átlagos exportáron alapul, hiszen ez az ár önmagában érdektelen annak meghatározása szempontjából, hogy az argentinai biodízelköltségek mennyire torzulnak az exportadórendszer miatt. Végezetül az Európai Biodízeltanács kifejtette, hogy az esetleges komparatív előnyök nem magyarázhatnak mintegy 30 %-os árkülönbséget, és ellenkező értelmű bizonyíték hiányában az eltérés egyetlen észszerű magyarázata az argentin exportadórendszer megléte.
- (81) A Bizottság megvizsgálta az Európai Biodízeltanács magyarázatait és érveit. A Bizottság elfogadta, hogy az átdolgozott tanulmány a vizsgálati időszakban körülbelül 27 %-os torzulást mutatott ki a szójabab belföldi árában. A három további kérdésben azonban fennmaradtak a kétségei.
- (82) Ahogyan az Európai Biodízeltanács maga is elismerte, az egy Argentínában működő gyártó feldolgozási költségeire vonatkozó becslés három elemzésre támaszkodott: az első az Egyesült Államokra és Argentínára vonatkozó hatéves átlagos költség- és áradatokon, a második az Egyesült Államokra és Argentínára vonatkozó hasonló, de egyéves adatokon, a harmadik pedig az Argentínára vonatkozó egyéves adatokon alapult úgy, hogy az argentin exportár helyettesítette a világpiaci árat. Az Egyesült Államokban érvényes helyzet tehát egyértelműen országon kívüli viszonyítási alapként szolgált annak meghatározásához, hogy Argentínában mekkora költségek érvényesülnének akkor, ha az exportadó nem fejtené ki torzító hatását.
- (83) Továbbá nincs jó ok arra, hogy akkor, amikor megpróbáljuk meghatározni, hogy mekkora előnyre tehetett szert egy argentin biodízelgyártó az argentin exportadórendszernek köszönhetően, eltekintsünk az Európába irányuló kivitelhez tartozó exportárak figyelembevételétől.
- (84) Emellett a Bizottság sohasem vitatta, hogy az argentin exportadórendszer mesterségesen csökkenti az argentin biodízelgyártók inputköltségeit, csupán azzal a feltételezéssel kapcsolatban táplált kétségeket, hogy az argentin exportadórendszer *önmagában* ekkora, mintegy 30 %-os előnyt eredményezhet.

5.3. Újraszámított dömpingkülönbözések

- (85) A nyilvánosságra hozatal követően néhány argentin exportáló gyártó vállalatspecifikus észrevétellel élt a dömping-számításokban szereplő állítólagos hibákkal kapcsolatban. A Bizottság – adott esetben – kijavította ezeket a hibákat, majd megfelelően javította a dömpingkülönbözéseket és a vámokat is.

- (86) Az egyes argentin exportőrökre vonatkozó, a WTO-jelentésekben szereplő megállapítások és ajánlások fényében javított vámtételek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbőzet
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Egyéb együttműködő vállalatok	6,5 %
	Minden más vállalat	8,1 %

6. A JELENTÉSEK ALAPJÁN FELÜLVIZSGÁLT, A KÁRRA VONATKOZÓ TÉNYMEGÁLLAPÍTÁSOK

- (87) A jelentésekben megállapítást nyert, hogy az EU a dömpingelt import belföldi iparágra gyakorolt hatása vizsgálatának a termelési kapacitást és a kapacitáskihasználást érintő részében nem összeegyeztethető módon járt el – többek között – a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdésével és 3. cikkének (4) bekezdésével. A jelentések ugyanakkor nem érvénytelenítették azt a következtetést, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte a figyelembe vett időszak alatt.
- (88) A vizsgálóbizottság megállapította, hogy az uniós hatóságok nem összeegyeztethető módon jártak el a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdésével és 3. cikkének (4) bekezdésével azáltal, hogy a vizsgálat egy késői szakaszában anélkül fogadtak el felülvizsgált adatokat az uniós belföldi ipárgtól, hogy megbizonyosodtak volna azok pontosságáról és megbízhatóságáról (a vizsgálóbizottság jelentésének 7.395. pontja). A felülvizsgált adatok az „üres kapacításra” vonatkoztak. A vizsgálóbizottság ugyanakkor azt is kimondta, hogy a felülvizsgált adatoknak nem volt nagy szerepük az uniós hatóságok által a kapacitásfelesleggel mint kárt okozó egyéb tényezővel kapcsolatban a végleges rendeletben levont következtetésben (ezt megerősíti a Fellebbezési Testület jelentésének 6.174. pontja).
- (89) Néhány exportáló gyártó és a CARBIO, a biodízel-exportőrök argentin szervezete azt állította, hogy az üres kapacitás végleges rendelet szerint értelmezett fogalma meglehetősen semmitmondó ebben az ágazatban. Kapacitás vagy van, vagy nincs.
- (90) A Gunvor nevű importőr és a CARBIO szerint a belföldi iparágat ért kár az ágazatnak a termelési kapacitás indokolatlan – az alacsony kapacitáskihasználás ellenére történő – növeléséből fakadó strukturális kapacitásfeleslegére és nem magára a kapacitáskihasználási rátára vezethető vissza.
- (91) A CARBIO, valamint argentin és indonéz exportáló gyártók azt is állították, hogy a Bizottságnak „pozitív bizonyíték” alapján újra kell vizsgálnia a termelési kapacitást és a kapacitáskihasználást. E vizsgálat keretében az említett tényezőket „objektív vizsgálatnak” kell alávetni.
- (92) A Bizottság ezzel a kérdéssel a 6.1–6.4. pontban foglalkozott.

6.1. Kérdőívre adott válasz és ellenőrzés

- (93) A Bizottság kérdőívet küldött az Európai Biodízeltanácsnak, amelyben magyarázatot kért arra vonatkozóan, hogy i. milyen módszertant alkalmazott az uniós gazdasági ágazat figyelembe vett időszak alatti termelési kapacitásának és kapacitáskihasználásának kiszámítására; és ii. az eredeti vizsgálat során miért vizsgálta felül ezeket az adatokat, és az új számadatokat mi alapján állította elő.
- (94) A Bizottság arra vonatkozóan is magyarázatot kért az Európai Biodízeltanáctól, hogy mit ért „üres kapacitás” alatt, véleménye szerint azt miért kell kizárni az uniós gazdasági ágazat figyelembe vett időszak alatti teljes termelési kapacitásából, és miként történt azon vállalatok üres kapacitásának számítása, melyek nem tagjai az Európai Biodízeltanácsnak.

- (95) A Bizottság választ kapott a kérdőívre, azt kielemezte, majd 2017. április 26-án ellenőrző látogatást tett az Európai Biodízeltanács telephelyén. A Bizottság kérésére ez utóbbi az ellenőrző látogatásra előkészítette a kérdőívre adott válasz összeállításához használt összes alátámasztó dokumentumot és számítást, különösen azokat, amelyek a benyújtott információkat összekapcsolják a gazdálkodási és számviteli nyilvántartásokkal a Bizottság helyszíni ellenőrzéséhez.
- (96) A Bizottság ellenőrizte az alátámasztó dokumentumokat, a figyelembe vett időszakra vonatkozóan bejelentett adatokat egybevetette azok forrásaival, és a gazdálkodási és számviteli nyilvántartásokban szereplő információkat össze tudta egyeztetni az eredeti vizsgálat során a 2009. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra vonatkozóan a termelési kapacitással és kapacitáskihasználással kapcsolatban benyújtott felülvizsgált adatokkal. A dokumentumok bizalmas vállalat-specifikus adatokat tartalmaznak, ezért nem hozhatók nyilvánosságra.
- (97) A Gunvor és a CARBIO beadványt nyújtott be, amelyben azzal érvelt, hogy a Bizottság által az Európai Biodízeltanácshoz intézett kérdőív nem volt megfelelő ahhoz, hogy eleget tegyen a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdése és 3. cikkének (4) bekezdése által támasztott követelményeknek. Az Európai Biodízeltanácsnak magyarázatot kell adnia arra, hogy a felülvizsgált adatokat miként támasztják alá nyilvános források, és a Bizottságnak nem volna szabad egyszerűen elfogadnia az Európai Biodízeltanács által szolgáltatott információkat.
- (98) Ezenkívül a Gunvor és a CARBIO azt állította, hogy az Európai Biodízeltanács kérdőívre adott válaszait a Bizottság jelentős mértékben lerövidítette, aminek eredményeként az érdekelt felek számára nem derült ki, miként történt az adatok gyűjtése, értékelése és más forrásokhoz képest történő ellenőrzése, így nem tudták megítélni, hogy az Európai Biodízeltanács által benyújtott vonatkozó adatoknak hitelt adhatnak-e.
- (99) Mindkét fél Eurostat által gyűjtött adatokat nyújtott be a biodízel uniós termelésére, kapacitására és felhasználására vonatkozóan, és elismerte ezen adatok és az ideiglenes rendeletben közzétett, a Bizottság részére az Európai Biodízeltanács által gyűjtött és szolgáltatott adatok közötti hasonlóságot. Állításaik szerint a Bizottságnak az Eurostat adatait kellett volna felhasználnia az Európai Biodízeltanács üres kapacitással kiigazított adatai helyett.
- (100) Továbbá azt is állították, hogy az Európai Biodízeltanács üres kapacitásra adott meghatározása túlságosan homályos, és a termelési kapacitásnak az üres kapacitás kizárásával történő csökkentésére irányuló javaslat csak az ideiglenes rendelet közzététele után született meg, miután egyértelművé vált, hogy az ideiglenes rendeletben foglalt számadatok még nehezebbé teszik az állítólagosan dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által állítólagosan elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggés eredményes megállapítását.
- (101) A Bizottság a 6.2–6.4. pontban foglaltak szerint elutasította ezeket az állításokat. Körültekintően értékelte a kérdőívre adott választ, majd az adatokat az Európai Biodízeltanács telephelyén tett ellenőrző látogatás keretében ellenőrizte, és megállapította, hogy a benyújtott és felülvizsgált adatok pontosak és megbízhatóak, és nem szükséges megváltoztatni a végleges rendelethez felhasznált felülvizsgált adatokat (lásd még az (53)–(58) preambulumbekendést).
- (102) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy az Európai Biodízeltanács által gyűjtött adatok összhangban állnak az Eurostat adataival, ezért ez utóbbiak független megerősítésként szolgálnak az Európai Biodízeltanács adatainak pontosságát és megbízhatóságát illetően. Ugyanakkor mivel az Eurostat adatai csak 2014-ben váltak nyilvánossá, felhasználásukra nem lett volna lehetőség az eredeti vizsgálat során.
- (103) Ennélfogva a végleges rendeletben (a (131) preambulumbekendésben) szereplő felülvizsgált adatok (lásd az alábbi táblázatot) helyesek voltak, és az ellenőrző látogatást követően megerősítést nyertek.

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Termelési kapacitás (tonna)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
<i>Index 2009 = 100</i>	100	99	85	87
Termelési mennyiség (tonna)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
<i>Index 2009 = 100</i>	100	107	98	104
Kapacitáskihasználás	46 %	50 %	53 %	55 %
<i>Index 2009 = 100</i>	100	109	115	120

6.2. Teljes uniós termelés: magyarázat az Európai Biodízel tanács által a termelésre vonatkozóan benyújtott adatok gyűjtési eljárásához

- (104) Az Európai Biodízel tanács 2013 márciusában – az ideiglenes intézkedések közzétételét megelőzően – tagjait és nem tagjait illetően termelési adatokat nyújtott be a Bizottságnak az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan.
- (105) A benyújtott termelési adatokat vállalatonkénti bontásban adta meg, függetlenül attól, hogy az adott vállalat tagja volt-e az Európai Biodízel tanácsnak, avagy sem. Ez az alulról építkező megközelítés biztosította, hogy a benyújtott termelési adatok pontos képet adjanak az uniós termelésről.
- (106) A tagok negyedévente nyújtanak be termelési adatokat az Európai Biodízel tanácsnak az általa megküldött formanyomtatványon, amely az adatokat a benyújtást követően piaci értesülésekkel veti egybe. Az Európai Biodízel tanács kiemelt hangsúlyt helyez a termelési adatokra, mivel a tagok azok alapján fizetnek pénzügyi hozzájárulást a szervezetnek.
- (107) A termelési adatok gyűjtése azoktól a vállalatoktól, amelyek nem tagjai az Európai Biodízel tanácsnak, a vállalatokkal felvett közvetlen kapcsolaton keresztül történik. A bejelentett adatokat aztán az Európai Biodízel tanács más – köztük nemzeti szervezetektől, más gyártóktól és szakmai kiadványokból származó – piaci értesülésekkel veti egybe.
- (108) Így az Európai Biodízel tanács által szolgáltatott adatok képezik a rendelkezésre álló legjobb információkat az Európai Biodízel tanács tagjai és nem tagjai uniós szintű termelésére vonatkozóan, mivel a biodízelt gyártó egyes uniós vállalatok tényleges termeléséről következetes jelentést nyújtó adatszolgáltatáson alapulnak.
- (109) Az Európai Biodízel tanács ezeket az adatokat használta fel a teljes uniós termelés meghatározásához, amelyre beadványait alapozta.

6.3. Teljes uniós termelési kapacitás: magyarázat az Európai Biodízel tanács által a termelési kapacitásra vonatkozóan benyújtott adatok gyűjtési eljárásához

- (110) Az Európai Biodízel tanács 2013 márciusában – az ideiglenes intézkedések közzétételét megelőzően – tagjait és nem tagjait illetően termelési kapacitással kapcsolatos adatokat nyújtott be a Bizottságnak az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan.
- (111) Hasonlóan a termelési adatokhoz, ezek is vállalati szintű adatok voltak az Európai Biodízel tanács tagjai és nem tagjai esetében egyaránt.
- (112) A termelési kapacitással kapcsolatos adatokat az Európai Biodízel tanács tagjai évente kétszer nyújtják be az Európai Biodízel tanács által megküldött formanyomtatványon, és az Európai Biodízel tanács az adatokat a benyújtást követően piaci értesülésekkel veti egybe. Az adatok következetességének biztosítása érdekében az Európai Biodízel tanács arra kéri tagjait, hogy a kapacitást üzemenként évi 330 munkanapra vonatkozóan adják meg, hogy figyelembe lehessen venni az üzemek elkerülhetetlen karbantartását.
- (113) A termelési kapacitással kapcsolatos adatok gyűjtése azoktól a vállalatoktól, amelyek nem tagjai az Európai Biodízel tanácsnak, a vállalatokkal felvett közvetlen kapcsolaton keresztül történik, és hasonlóan a termelési adatokhoz, itt is sor kerül az adatok más forrásokkal történő egybevetésére.
- (114) Mivel az Európai Biodízel tanács pusztán egy „pillanatképet” kér a vállalat adott napon fennálló termelési kapacitásáról, és a kapacitás fogalmát nem mindig egyféleképpen értelmezi minden vállalat, az Európai Biodízel tanács által a termelési kapacitásra vonatkozóan benyújtott adatokat a termelési adatoknál kevésbé pontos adatoknak kell tekinteni.
- (115) Ennek ellenére az Európai Biodízel tanács által szolgáltatott adatok képezik a rendelkezésre álló legjobb információkat az Európai Biodízel tanács tagjai és nem tagjai uniós szintű termelési kapacitásáról vonatkozóan, mivel a biodízelt gyártó egyes uniós vállalatok tényleges termelési kapacitásáról következetes jelentést nyújtó adatszolgáltatáson alapulnak.

6.4. Magyarázat az „üres kapacitás” Európai Biodízel tanács általi azonosításához

- (116) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően és a végleges rendeletben leírtak szerint nyilvánvalóvá vált, hogy a termelési kapacitásra vonatkozóan közzétett adatok nem pontosan tükrözték az uniós gazdasági ágazatban fennálló valós helyzetet. A Bizottság ezért felkérte az Európai Biodízel tanácsot, hogy pontosítsa a termelési kapacitással kapcsolatos adatait.
- (117) Az Európai Biodízel tanács aktualizált adatokkal látta el a Bizottságot mind tagjait, mind nem tagjait illetően, és ezekben külön feltüntetve szerepelt az úgynevezett rendelkezésre nem álló, leállított termelési kapacitás vagy üres kapacitás, amely eredetileg a teljes uniós termelési kapacitás részeként jelent meg.

- (118) Az üres kapacitást az Európai Biodízeltanács határozza meg annak során, hogy az egyes vállalatok által benyújtott adatokból kiszámítja a termelést és a termelési kapacitást. Az adatgyűjtési eljárás fent vázolt jellegéből adódóan felül kellett vizsgálni az azokra a vállalatokra vonatkozóan benyújtott adatokat, amelyek nem tagjai az Európai Biodízeltanácsnak, hogy a termelési kapacitással kapcsolatos adatok a lehető legpontosabban tükrözzék az uniós gazdasági ágazat valós helyzetét.
- (119) Az Európai Biodízeltanács által az ideiglenes és a végleges rendelet között szolgáltatott adatok képezték a rendelkezésre álló legjobb információkat az Európai Biodízeltanács tagjai és nem tagjai uniós szintű termelési kapacitására vonatkozóan, mivel a biodízelt gyártó egyes uniós vállalatok tényleges termelési kapacitásáról következtetes jelentést nyújtó adatszolgáltatáson alapultak.

6.5. A nyilvánosságra hozatalt követően tett észrevételek

- (120) A Bizottság kárral kapcsolatos ténymegállapításainak nyilvánosságra hozatalát követően több érdekelt fél is észrevételezte a ténymegállapításokat.
- (121) A CARBIO, az argentin biodízelgyártók szervezete megismételte a felülvizsgálat során képviselt álláspontját, miszerint a kár és az ok-okozati összefüggés jelenlegi elemzése során a biodízel termelésére és a biodízel-termelési kapacitásra vonatkozó friss Eurostat-adatokat kellene felhasználni az eredeti vizsgálatban felhasznált adatok helyett.
- (122) A Bizottság ezt az álláspontot elutasította. Az Eurostat adatai egybevágtak az Európai Biodízeltanácstól származó eredeti adatokkal. Ugyanakkor az Európai Biodízeltanács az eredeti vizsgálat során később kijavította ezeket az adatokat, hogy azok jobban tükrözzék az üres kapacitást. A 6.4. szakaszban ismertetettek szerint a Bizottság a jelenlegi felülvizsgálat során ellenőrizte ezeket a javításokat. Ennek megfelelően az Eurostat eredeti adatai nem a legpontosabb képet adják a termelésről és a biodízelnél, amelyet a Bizottság kifejezetten ellenőrzött és felhasznált a jelenlegi ügyben.
- (123) A CARBIO azt is állította, hogy a Bizottságnak tovább kellene pontosítania az „üres kapacitás” fogalmát. A Bizottság megismételte, hogy a végleges rendelet (131)–(132) preambulumbekzdésében már meghatározta az üres kapacitás fogalmát. Mivel a WTO-jelentések nem kifogásolták a Bizottság „üres kapacitással” kapcsolatos értelmezését, azt nem volt indokolt e felülvizsgálat keretében megváltoztatni.

7. NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

- (124) Valamennyi fél tájékoztatást kapott a Bizottság ténymegállapításairól, és a felek lehetőséget kaptak arra, hogy adott határidőn belül benyújtsák észrevételeiket.
- (125) A nyilvánosságra hozatalt követően a Molinos de la Plata nevű exportáló gyártó arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy „Molinos Agro S.A.”, nem pedig „Molinos Río de la Plata S.A.” név alatt végzett kivitt az Unióba, és ezt bizonyítékkal támasztotta alá.
- (126) A Bizottság alaposan megvizsgálta a benyújtott bizonyítékot, és arra a következtetésre jutott, hogy a névváltoztatás kellően megalapozott, ezért az állítást elfogadta.
- (127) A nyilvánosságra hozatalt követően a Wilmar nevű együttműködő indonéziai exportőr meghallgatást kért, és arra lehetőséget is kapott. Az exportőr vállalat-specifikus állításokkal élt a dömping- és a kárszámítással kapcsolatban, és különösen haszonkulcsának csökkentését kérte.
- (128) A Bizottság ezeket az észrevételeket elutasította, mert nem kapcsolódtak az Argentínára vonatkozó WTO-jelentés végrehajtásához. Emellett több közülük jelenleg elbírálás alatt áll a WTO-nál az Indonézia által kezdeményezett vita keretében.
- (129) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatalt követően a Wilmar előadta, hogy a rendes érték képzéséhez felhasznált haszonkulcsával kapcsolatos észrevétele nem áll elbírálás alatt a WTO-nál, hanem egy attól független kérdés, és az észrevétel alapját kizárólag a dömpingellenes alaprendelet rendelkezései képezik. Az észrevétellel ezért foglalkozni kell e felülvizsgálat keretében. A Wilmar emellett azt is állította, hogy az intézkedések fenntartása nem áll az Unió érdekében, ezért azokat helyénvaló megszüntetni.
- (130) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy ezt a felülvizsgálatot a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján indította annak érdekében, hogy végrehajtsa az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízeltre vonatkozó dömpingellenes intézkedések” WTO-vitában (WT/DS473/15) a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület által elfogadott megállapításokat és ajánlásokat. A felülvizsgálat tehát a WTO előtti kérdésekre és az azokból fakadó esetleges következményes és/vagy technikai módosításokra szorítkozik. Ezért a Bizottságnak a Wilmar által előadott észrevételek egyikével sem áll módjában foglalkozni. Emellett a Bizottság

emlékeztetett arra, hogy a Wilmar a haszonkulccsal kapcsolatban már az eredeti vizsgálat keretében is élt hasonló észrevétellel, és ez az észrevétel akkor elutasításra került (lásd az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet (43)–(46) preambulumbekzdését). A nyilvánosságra hozatalt követően a COFCO Argentina S.A. nevű (korábban Noble Argentina S.A.-ként ismert) együttműködő argentin exportáló gyártó kérelmet nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a vállalatot a Bizottság „új vállalatként” vegye figyelembe, és „egyéb együttműködő vállalatként” vegye fel az egyedi vámtétellel rendelkező vállalatok listájára.

- (131) A Bizottság tájékoztatta a vállalatot arról, hogy ehhez az új exportáló gyártókra vonatkozó, a végleges rendelet 3. cikkében meghatározott eljárás szerint kell eljárnia.
- (132) A nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Biodízeltanács meghallgatást kért a meghallgató tisztviselő előtt azzal az indokkal, hogy a Bizottság az álláspontját nem objektív jogi érvelés, hanem politikai érdek alapján határozta meg.
- (133) A 2017. július 20-án tartott meghallgatáson a meghallgató tisztviselő nem találta úgy, hogy sérült volna az Európai Biodízeltanácsot érdekelt félként megillető, védelemhez való jog. Ugyanakkor felszólította a Bizottságot arra, hogy indokolja meg azzal kapcsolatos álláspontját, miért nem lehetett az argentin szójabab árait azok megbízhatatlansága miatt figyelmen kívül hagyni. A Bizottság ezt az indoklást a nyilvánosságra hozatal után kapott észrevételek értékelésekor adta meg a (60)–(63) preambulumbekzdésben foglaltak szerint.

8. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

- (134) A fenti újraértékelés alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az eredeti vizsgálatban megállapított kárt okozó dömping megerősítést nyert.
- (135) Ennek következtében az Argentínából és az Indonéziából származó biodízel behozatalára alkalmazandó, az 1194/2013/EU végrehajtási rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseket a fentiek szerint Argentína esetében felülvizsgált, újraszámított dömpingkülönbözete mellett fenn kell tartani.
- (136) Az érintett termékre alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel a következő:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Dömpingellenes vámtétel
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Egyéb együttműködő vállalatok	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Minden más vállalat	8,1 %	25,7 %	8,1 %

- (137) Ezért a végleges rendelet 1. cikkének (2) bekezdését ennek megfelelően módosítani kell,

- (138) Az (EU) 2016/1036 rendelet ⁽¹⁾ 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (HL L 176., 2016.6.30., 21. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételeket tartalmazó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

Ország	Vállalat	Vámtétel EUR/ tonna nettó tömeg	TARIC-kiegészítő kód
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Egyéb együttműködő vállalatok: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Minden más vállalat	79,56	B999
Indonézia	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Egyéb együttműködő vállalatok: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Minden más vállalat	178,85	B999

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 18-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1579 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. szeptember 18.)**

a baromfihús-ágazatra vonatkozóan az 533/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2017. szeptember 1. és 7. között benyújtott behozataliengedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról és a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 188. cikkére,

mivel:

- (1) Az 533/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ éves vámkontingenseket nyitott meg a baromfihús-ágazati termékek behozatalára vonatkozóan.
- (2) A 2017. szeptember 1. és 7. között a 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek egyes kontingensek tekintetében a rendelkezésre állónál nagyobb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló az igényelt mennyiségekre alkalmazandó, az 1301/2006/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiszámított elosztási együttható rögzítésével meghatározni, hogy a behozatali engedélyek milyen mennyiségekre bocsáthatók ki.
- (3) A 2017. szeptember 1. és 7. között a 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek egyes kontingensek tekintetében a rendelkezésre állónál kisebb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló meghatározni azokat a mennyiségeket, amelyekre nem nyújtottak be kérelmet, és e mennyiségeket hozzá kell adni a következő kontingens-alidőszakra megállapított mennyiségekhez.
- (4) Az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az 533/2007/EK rendelet alapján a 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre az e rendelet mellékletében megállapított elosztási együtthatót kell alkalmazni.

(2) Azok a mennyiségek, amelyekre az 533/2007/EK rendelet alapján nem nyújtottak be behozataliengedély-kérelmet, és amelyeket ezért hozzá kell adni a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiségekhez, e rendelet mellékletében szerepelnek.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2007. május 14-i 533/2007/EK rendelete a baromfihús-ágazatra vonatkozó vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről (HL L 125., 2007.5.15., 9. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK rendelete az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról (HL L 238., 2006.9.1., 13. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 18-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

MELLÉKLET

Tételszám	A 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott kérelmekre alkalmazandó elosztási együttható (%-ban)	A 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra rendelkezésre álló mennyiségekhez hozzáadandó, nem kérelmezett mennyiségek (kg-ban)
09.4067	1,838508	—
09.4068	0,162074	—
09.4069	0,134791	—
09.4070	—	890 500

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1580 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. szeptember 18.)**

a tojás- és tojásfehérje-ágazatra vonatkozóan az 539/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 188. cikke (2) és (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 539/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ éves vámkontingenseket nyitott meg a tojás- és tojásfehérje-ágazati termékek behozatalára vonatkozóan.
- (2) A 2017. szeptember 1. és 7. között a 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek a rendelkezésre állónál kisebb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló meghatározni azokat a mennyiségeket, amelyekre nem nyújtottak be kérelmet, és e mennyiségeket hozzá kell adni a következő kontingens-alidőszakra megállapított mennyiségekhez.
- (3) Az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Azok a mennyiségek, amelyekre az 539/2007/EK rendelet alapján nem nyújtottak be behozataliengedély-kérelmet, és amelyeket ezért hozzá kell adni a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiségekhez, e rendelet mellékletében szerepelnek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 18-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2007. május 15-i 539/2007/EK rendelete a tojáságazatra és a tojásfehérjére vonatkozó vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről (HL L 128., 2007.5.16., 19. o.).

MELLÉKLET

Tételszám	A 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra rendelkezésre álló mennyiségekhez hozzáadandó, nem kérelmezett mennyiségek (kg-ban, héjastojás-egyenértékben)
09.4015	67 500 000
09.4401	377 061
09.4402	6 820 000

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1581 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. szeptember 18.)**

a baromfihús-ágazatra vonatkozóan az 1385/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2017. szeptember 1. és 7. között benyújtott behozataliengedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 188. cikke (1) és (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1385/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ éves vámkontingenseket nyitott meg a baromfihús-ágazati termékek behozatalára vonatkozóan.
- (2) A 2017. szeptember 1. és 7. között a 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek egyes kontingensek tekintetében a rendelkezésre állónál nagyobb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló az igényelt mennyiségekre alkalmazandó, az 1301/2006/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiszámított elosztási együttható rögzítésével meghatározni, hogy a behozatali engedélyek milyen mennyiségekre bocsáthatók ki.
- (3) Az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1385/2007/EK rendelet alapján a 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre az e rendelet mellékletében megállapított elosztási együtthatót kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 18-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2007. november 26-i 1385/2007/EK rendelete a baromfihús-ágazatra vonatkozó egyes közösségi vámkontingensek megnyitása és kezelése tekintetében a 774/94/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról (HL L 309., 2007.11.27., 47. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK rendelete az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról (HL L 238., 2006.9.1., 13. o.).

MELLÉKLET

Tételszám	A 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott kérelmekre alkalmazandó elosztási egy- üttható (%-ban)
09.4410	0,122017
09.4411	0,147890
09.4412	0,124570
09.4420	0,138450
09.4421	—
09.4422	0,138449

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1582 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. szeptember 18.)**

az Amerikai Egyesült Államokból származó baromfihúsra vonatkozóan az 536/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingens keretében a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 188. cikke (2) és (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 536/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ éves vámkontingenst nyitott meg az Amerikai Egyesült Államokból származó baromfihús-ágazati termékek behozatalára vonatkozóan.
- (2) A 2017. szeptember 1. és 7. között a 2017. október 1-jétől december 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek a rendelkezésre állónál kisebb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló meghatározni azokat a mennyiségeket, amelyekre nem nyújtottak be kérelmet, és e mennyiségeket hozzá kell adni a következő kontingens-alidőszakra megállapított mennyiségekhez.
- (3) Az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Azok a mennyiségek, amelyekre az 536/2007/EK rendelet alapján nem nyújtottak be behozataliengedély-kérelmet, és amelyeket ezért hozzá kell adni a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiségekhez, e rendelet mellékletében szerepelnek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 18-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2007. május 15-i 536/2007/EK rendelete az Amerikai Egyesült Államok részére a baromfihúsra vonatkozóan kiutalt vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről (HL L 128., 2007.5.16., 6. o.).

MELLEKLET

Tételszám	A 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra rendelkezésre álló mennyiségekhez hozzáadandó, nem kérelmezett mennyiségek (kg-ban)
09.4169	10 453 692

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1583 HATÁROZATA

(2017. szeptember 1.)

az EN ISO 17994:2014 szabványnak a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként történő meghatározásáról

(az értesítés a C(2017) 5843. számú dokumentummal történt)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. február 15-i 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikke (2) bekezdése a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2009/64/EK bizottsági határozat ⁽²⁾ a 2006/7/EK irányelv alkalmazásában a „Vízminőség – a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségének megállapításához használt kritériumok” című ISO 17994:2004(E) nemzetközi szabványt határozza meg a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként.
- (2) Az ISO 17994:2004(E) szabvány elavult és technikai szempontból aktualizálásra került (pl. terminológiai frissítés, világosabb meghatározások, valamint a szabvány egy technikai számításokkal kapcsolatos új melléklettel egészült ki).
- (3) Az ISO 17994:2004(E) szabvány helyébe tehát egy frissebb verzió, a „Vízminőség. Két mennyiségi mikrobiológiai módszer relatív visszanyerésének összehasonlítási követelményei” című ISO 17994:2014 szabvány lépett. Ezt a nemzetközi szabványt az Európai Szabványügyi Bizottság az EN ISO 17994:2014 európai szabvány formájában ültette át az európai szabályozásba. Ezért célszerű a 2006/7/EK irányelv alkalmazásában az EN ISO 17994:2014 szabványt meghatározni a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként.
- (4) Mindezek miatt a 2009/64/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- (5) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban állnak a 2006/7/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2006/7/EK irányelv 3. cikke (9) bekezdésének alkalmazásában a „Vízminőség. Két mennyiségi mikrobiológiai módszer relatív visszanyerésének összehasonlítási követelményei” című EN ISO 17994:2014 szabványt kell a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként meghatározni.

2. cikk

A 2009/64/EK határozat hatályát veszti.

⁽¹⁾ HL L 64., 2006.3.4., 37. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2009/64/EK határozata (2009. január 21.) az ISO 17994:2004(E) szabványnak a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként történő meghatározásáról (HL L 23., 2009.1.27., 32. o.)

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 1-jén.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja

AJÁNLÁSOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1584 AJÁNLÁSA

(2017. szeptember 13.)

a nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való összehangolt reagálásról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 292. cikkére,

mivel:

- (1) Az információs és kommunikációs technológiák alkalmazása és az azoktól való függés alapvetően fontos tényezővé vált a gazdasági tevékenységek valamennyi ágazatában, mivel az európai vállalatok és polgárok ágazatok közötti és határokon átnyúló összekapcsolódásának és egymástól való függésének mértéke minden eddiginél nagyobb méreteket öltött. A tagállamoknak és az uniós intézményeknek jól fel kell készülniük arra a forgatókönyvre, ha több tagállam szervezeteit vagy akár az egész Uniót érintő kiberbiztonsági esemény történik, amely súlyos zavarokat okozhat a belső piacon és tágabb körben az uniós gazdaság, demokrácia és társadalom alapjául szolgáló hálózati és információs rendszerekben.
- (2) Egy kiberbiztonsági esemény akkor tekinthető uniós szintű válsághelyzetnek, ha az esemény által okozott zavarok túlságosan kiterjedtek ahhoz, hogy az érintett tagállam egyedül kezelje őket, vagy ha az esemény két vagy több tagállamot érint, és olyan széles körű, műszaki vagy politikai jelentőséggel bíró hatást vált ki, amely kellő időben történő politikai koordinációt és reagálást tesz szükségessé uniós politikai szinten.
- (3) A kiberbiztonsági események nagyobb horderejű válsághelyzetet is eredményezhetnek, amely a hálózati és információs rendszereken és kommunikációs hálózatokon kívüli ágazatokra is hatással lehet, ezért a megfelelő válaszlépéseknek kiber- és egyéb intézkedéseket is magukban kell foglalniuk az események mérsékléséhez.
- (4) A kiberbiztonsági események kiszámíthatatlanok, gyakoriak és nagyon rövid időn belül alakulnak ki, így az érintett szervezeteknek, valamint a reagálásért és az események hatásainak kezeléséért felelős szervezeteknek gyorsan össze kell hangolniuk válaszlépéseiket. Ezenkívül a kiberbiztonsági események gyakran nem korlátozódnak egy adott földrajzi területre, hiszen előfordulhatnak több országban egyidejűleg vagy gyorsan terjedhetnek a különböző országokon át.
- (5) A nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való hatékony, uniós szintű reagálás gyors és hatékony együttműködést igényel valamennyi érdekelt fél részéről, továbbá szükséges hozzá az egyes tagállamok felkészültsége és hozzáértése, valamint az uniós erőforrásokra épülő összehangolt közös fellépés. Az eseményekre való gyors és hatékony reagálás feltétele ezért a korábban létrehozott és – a lehetséges mértékig – jól kipróbált együttműködési eljárások és mechanizmusok megléte, amelyek egyértelműen meghatározzák a kulcsszereplők felelősségi körét és feladatait nemzeti és uniós szinten.
- (6) A kritikus informatikai infrastruktúrák védeleméről szóló, 2011. május 27-i következtetéseiben ⁽¹⁾ a Tanács felkérte az EU tagállamait, hogy „erősítsék a tagállamok közötti együttműködést, és – nemzeti válságkezelési tapasztalataik és eredményeik alapján, valamint az ENISA-val együttműködésben – működjenek közre a kiberbiztonsági incidensek esetén alkalmazandó együttműködési mechanizmusok kidolgozásában, amelyek tesztelésére a 2012-ben tartandó következő CyberEurope gyakorlat keretében kerülne sor”.
- (7) Az „Európa kibertámadásokkal szembeni ellenálló képességének erősítéséről, valamint a versenyképes és innovatív kiberbiztonsági ágazat támogatásáról” szóló 2016. évi közleményében ⁽²⁾ a Bizottság arra ösztönözte a tagállamokat, hogy a lehető legnagyobb mértékben aknázzák ki a kiberbiztonsági irányelvben ⁽³⁾ foglalt

⁽¹⁾ A Tanács következtetései a kritikus informatikai infrastruktúrák védeleméről: „Eredmények és következő lépések: a globális kiberbiztonság felé”, 10299/11., Brüsszel, 2011. május 27.

⁽²⁾ COM(2016) 410 final, 2016. július 5.

⁽³⁾ A hálózati és információs rendszerek biztonságának az egész Unióban egységesen magas szintjét biztosító intézkedésekről szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1148 irányelv (HL L 194., 2016.7.19., 1. o.).

együttműködési mechanizmusokat, és fokozzák a határokon átnyúló együttműködést a nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre való felkészülés terén. A közlemény arra is kitért, hogy a számítógépes ökoszisztéma különféle elemei közötti válsághelyzeti együttműködés koordinált megközelítésének egy „tervezetben” való rögzítése növelné a felkészültséget, és a tervezet egyben szinergiát és koherenciát biztosítana a meglévő válságkezelő mechanizmusokkal.

- (8) A fent említett közleményről szóló tanácsi következtetésekből⁽¹⁾ a tagállamok felkérték a Bizottságot, hogy nyújtson be egy ilyen tervezetet az érintett szervezetek és érdekelt felek általi megfontolás céljából. A kiberbiztonsági irányelv azonban nem rendelkezik az uniós együttműködés keretéről a nagyszabású kiberbiztonsági események és válsághelyzetek esetére.
- (9) A Bizottság két külön műhelytalálkozó (Brüsszel, 2017. április 5. és július 4.) keretében egyeztetett a tagállamokkal, amelyeken részt vettek a számítógép-biztonsági eseményekre reagáló csoportok (CSIRT-ek), a kiberbiztonsági irányelv által létrehozott együttműködési csoport és a kiberkérdésekkel foglalkozó horizontális tanácsi munkacsoport tagállami képviselői, valamint az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA), a Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynöksége (Europol), a Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ (EC3) és a Tanács főtitkárságának képviselői.
- (10) Az ezen ajánlás mellékletében szereplő, a nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való, uniós szinten összehangolt reagáláshoz szükséges tervezet a fent említett konzultációk eredménye, és kiegészíti az „Európa kibertámadásokkal szembeni ellenálló képességének erősítéséről, valamint a versenyképes és innovatív kiberbiztonsági ágazat támogatásáról” szóló közleményt.
- (11) A tervezet ismerteti és meghatározza a tagállamok és az uniós intézmények, szervek és hivatalok (a továbbiakban: uniós intézmények) közötti együttműködés céljait és módszereit a nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való reagálás terén, valamint bemutatja, hogy a meglévő válságkezelési mechanizmusok keretében miként lehet leginkább kiaknázni a meglévő uniós szintű kiberbiztonsági egységek tevékenységét.
- (12) A (2) preambulumbekzdés szerinti kiberbiztonsági válsághelyzetekre való reagálás során a válaszüntézkedések uniós szintű politikai összehangolását a Tanács az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések (IPCR)⁽²⁾ segítségével végzi el, míg a Bizottság az ARGUS⁽³⁾ elnevezésű, magas szintű ágazatközi válságkezelési folyamatot alkalmazza. Ha a válság fontos külpolitikai vagy közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) dimenziót is érint, az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) válságkezelési mechanizmusa (CRM)⁽³⁾ lép életbe.
- (13) Bizonyos területeken uniós szintű ágazati válságkezelési mechanizmusok biztosítják az együttműködés kereteit kiberbiztonsági események vagy válsághelyzetek esetére. Például az európai globális navigációs műholdrendszer (GNSS) tekintetében a 2014/496/KKBP tanácsi határozat⁽⁴⁾ már meghatározta a Tanács, a Főképviselet, a Bizottság, az Európai GNSS-ügynökség és a tagállamok szerepét az Uniót, a tagállamokat vagy a GNSS-t fenyegető veszélyekre, többek között a kibertámadásokra való reagálás érdekében felállított operatív felelősségi láncban belül. Ezért ez az ajánlás nem érinti az ilyen mechanizmusokat.
- (14) Az őket érintő nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való reagálás elsődlegesen a tagállamok felelőssége. A Bizottság, a Főképviselet és más uniós intézmények és szolgálatok ugyanakkor fontos szerepet játszanak e téren, ami az uniós jogból, illetve abból a tényből is következik, hogy a kiberbiztonsági események és válsághelyzetek hatással lehetnek az egységes piacon belüli gazdasági tevékenységek valamennyi szegmensére, az Unió biztonságára és nemzetközi kapcsolataira, valamint magukra az intézményekre.
- (15) Uniós szinten a kiberbiztonsági válsághelyzetek kezelésében részt vevő legfontosabb szereplők közé tartoznak a kiberbiztonsági irányelv által újonnan létrehozott struktúrák és mechanizmusok, nevezetesen a számítógép-biztonsági eseményekre reagáló csoportok (CSIRT-ek) hálózata, valamint az érintett ügynökségek és szervek, melyek a következők: az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA), a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségén belül működő Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ (Europol/EC3), az Európai Unió Helyzetelemző Központja (INTCEN), az Európai Unió Katonai Törzsének Hírszerzési Osztálya (EUMS INT) és Helyzetelemző Központja (SITROOM), melyek együtt alkotják az egységes információelemzési kapacitást (SIAC), a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport (az INTCEN-en belül), az európai intézmények, szervek és hivatalok számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportja (CERT-EU) és az Európai Bizottság Vészélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központja.
- (16) A kiberbiztonsági eseményekre való reagálás terén a tagállamok közötti együttműködést a kiberbiztonsági irányelvvel létrehozott CSIRT-hálózat biztosítja. Az ENISA biztosítja a hálózat titkárságát, és aktívan támogatja a CSIRT-ek közötti együttműködést. A nemzeti CSIRT-ek és a CERT-EU együttműködnek és önkéntes alapon

⁽¹⁾ 14540/16., 2016. november 15.

⁽²⁾ További információk a függelék Válságkezelés, együttműködési mechanizmusok és uniós szintű szereplők című 3.1. pontjában található.

⁽³⁾ Ugyanott.

⁽⁴⁾ A Tanács 2014. július 22-i 2014/496/KKBP határozata az európai globális navigációs műholdrendszer kiépítésének, üzemeltetésének és használatának egyes, az Európai Unió biztonságát befolyásoló vonatkozásairól és a 2004/552/KKBP együttes fellépés hatályon kívül helyezéséről (HL L 219., 2014.7.25., 53. o.).

információt cserélnek többek között – szükség esetén – az egy vagy több tagállamot érintő kiberbiztonsági eseményekről is. Valamely tagállami CSIRT képviselőjének kérésére megvitathatják az érintett tagállam joghatósága alá tartozó területen bekövetkezett biztonsági eseményt, és lehetőség szerint koordinált választ adnak a problémára. A vonatkozó eljárások a CSIRT-hálózat eljárási standardjaiban (SOP) ⁽¹⁾ kerülnek majd meghatározásra.

- (17) A CSIRT-hálózat feladata emellett az operatív együttműködés további lehetséges formáinak megvitatása, megvizsgálása és meghatározása, többek között a kockázatok és események kategóriái, a korai előrejelzés, a kölcsönös segítségnyújtás, valamint a több tagállamban felmerülő kockázatokra és eseményekre való tagállami reakciók összehangolásának alapelvei és módjai terén.
- (18) A kiberbiztonsági irányelv 11. cikkével létrehozott együttműködési csoport feladata, hogy stratégiai iránymutatást nyújtson a CSIRT-ek hálózata által végzett tevékenységekhez, megvitassa a tagállamok képességeit és felkészültségét, önkéntes alapon értékelje a hálózati és információs rendszerek biztonságára vonatkozó nemzeti stratégiákat és a CSIRT-ek hatékonyságát, továbbá meghatározza a bevált gyakorlatokat.
- (19) A kiberbiztonsági irányelv 14. cikkének (7) bekezdése alapján az együttműködési csoporton belül külön munkacsoport foglalkozik az azon körülményekre vonatkozó eseménybejelentési iránymutatások (és azok formátumának és eljárásának) kidolgozásával, amelyek fennállása esetén az alapvető szolgáltatásokat nyújtó szereplőknek a 14. cikk (3) bekezdése alapján be kell jelenteniük az eseményeket ⁽²⁾.
- (20) A valós idejű szituációnak, a kockázati helyzetnek és a fenyegetéseknek a jelentéstétel, az értékelés, a kutatás, a kivizsgálás és az elemzés révén való megismerése és megértése kulcsfontosságú a jól megalapozott döntések meghozatalához. Ez a „helyzetismeret” valamennyi érdekelt fél részéről elengedhetetlen feltétele a hatékony és összehangolt reagálásnak. A helyzetismeret magában foglalja az okokkal kapcsolatos elemeket, valamint az esemény hatására és eredetére vonatkozó ismereteket is. Ismeretes, hogy mindez az érintett felek közötti információcserére és -megosztásra épül, melynek megfelelő formátumban, megfelelően biztonságos módon kell történnie és egységes taxonómia alapján kell leírnia az eseményeket.
- (21) A kiberbiztonsági eseményekre való reagálás számos formát ölthet, az olyan technikai intézkedések meghatározásától kezdve, melyek keretében két vagy több szervezet közösen megvizsgálja az esemény technikai okait (például a rosszindulatú számítógépes programokra irányuló elemzést végeznek), vagy meghatározza, hogy egyes szervezetek hogyan vizsgálhatják meg, hogy érintette-e őket az esemény (például a fertőzőségi mutatók alapján) a szóban forgó intézkedések alkalmazására vonatkozó operatív döntésekig, illetőleg az olyan politikai szintű döntésekig, hogy más eszközöket is be kell vetni, az esemény jellegétől függően például a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretét („kiberdiplomáciai eszköztár”) ⁽³⁾ vagy a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés uniós operatív protokollját ⁽⁴⁾.
- (22) A jól működő digitális egységes piac megteremtéséhez elengedhetetlen, hogy az európai polgárok és vállalkozások megbízzanak a digitális szolgáltatásokban. A válsághelyzeti kommunikáció ezért különösen fontos szerepet játszik a kiberbiztonsági események és válsághelyzetek negatív hatásainak enyhítésében. A kommunikáció a közös diplomáciai intézkedések keretén belül is alkalmazható a harmadik országokból származó (potenciális) támadók viselkedésének befolyásolása céljából. Annak érdekében, hogy a politikai reagálás eredményes legyen, fontos, hogy a kiberbiztonsági események és válsághelyzetek káros hatásainak enyhítésére irányuló nyilvános tájékoztatás összhangban legyen a támadó befolyásolására irányuló nyilvános kommunikációval.
- (23) A nyilvánosság tájékoztatása arról, hogy felhasználói és szervezeti szinten hogyan csökkenthetők az események hatásai (például javítás telepítésével vagy a fenyegetés elkerülése érdekében hozott kiegészítő intézkedésekkel), hatékony intézkedés lehet a nagyszabású kiberbiztonsági események vagy válsághelyzetek kezelésére.
- (24) A Bizottság az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) kiberbiztonsággal foglalkozó digitális szolgáltatási infrastruktúrája keretében egy alapszolgáltatási platform alapú együttműködési mechanizmus (MeliCERTes) kifejlesztésén dolgozik, amely a váratlan kiberbiztonsági fenyegetések és események terén lehetővé tenné a részt vevő tagállami CSIRT-ek számára felkészültségi, együttműködési és reakciószintjük fejlesztését. Ezenkívül az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz versenypályázati felhívásai révén a Bizottság társfinanszírozást nyújt a tagállami CSIRT-eknek, melyet a nemzeti szintű működési kapacitásuk fejlesztésére fordíthatnak.

⁽¹⁾ Az eljárási standardok jelenleg fejlesztés alatt állnak, és várhatóan 2017 végéig elfogadásra kerülnek.

⁽²⁾ Az iránymutatások a tervek szerint 2017 végére készülnek el.

⁽³⁾ A Tanács következtetései a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretéről („kiberdiplomáciai eszköztár”), 9916/17.

⁽⁴⁾ Közös szolgálati munkadokumentum a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés uniós operatív protokolljáról („EU Playbook”), SWD (2016) 227 final, 2016. július 5.

- (25) Az uniós szintű kiberbiztonsági gyakorlatok elengedhetetlenek a tagállamok és a magánszektor közötti együttműködés ösztönzéséhez és javításához. E célból az ENISA 2010 óta rendszeresen szervez páneurópai kiberbiztonsági gyakorlatokat („Cyber Europe”).
- (26) Az Európai Tanács elnöke, az Európai Bizottság elnöke és az Észak-atlanti Szerződés Szervezete főtítkára együttes nyilatkozatának végrehajtásáról szóló következtetésekben ⁽¹⁾ a Tanács a kiberbiztonsági gyakorlatok terén folytatott együttműködés erősítését szorgalmazta a két szervezet személyzetének kölcsönös részvétele révén, mindekenként a „Cyber Coalition” és a „Cyber Europe” nevű gyakorlatban.
- (27) A folyamatosan változó fenyegetettségi helyzet és a közelmúltbeli kiberbiztonsági események azt jelzik, hogy az Uniónak egyre növekvő kockázattal kell szembenéznie, ezért a tagállamoknak további késedelem nélkül, de legkésőbb 2018 végéig cselekedniük kell ezen ajánlás alapján,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

- (1) A tagállamoknak és az uniós intézményeknek létre kell hozniuk egy uniós kiberbiztonsági válságreakálási keretet, amely tartalmazza az együttműködésnek a tervezetben ismertetett, az ott leírt alapelveket követő célkitűzéseit és módozatait.
- (2) Az uniós kiberbiztonsági válságreakálási keretnek azonosítania kell különösen az érintett szereplőket, azaz az uniós intézményeket és a tagállami hatóságokat minden szükséges (technikai, operatív, stratégiai/politikai) szinten, és adott esetben olyan eljárási standardokat kell meghatároznia, amelyek leírják, hogy az érintett szereplők miként működnek együtt az uniós válságkezelési mechanizmusok keretében. Hangsúlyt kell helyezni az információcsere indokolatlan késedelem nélküli lehetővé tételére, valamint a nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való reakálás összehangolására.
- (3) Ennek érdekében a tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük az információcsere és az együttműködési protokollok pontosabb meghatározása céljából. Az együttműködési csoportnak meg kell osztania az említett kérdésekkel kapcsolatos tapasztalatokat az érintett uniós intézményekkel.
- (4) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kiberbiztonsági eseményekre való reakálás és az uniós kereten belüli uniós szintű együttműködéshez szükséges eljárások megfelelő szerepet kapjanak a nemzeti válságkezelési mechanizmusaikban.
- (5) A meglévő uniós válságkezelési mechanizmusok tekintetében a tervezet alapján a tagállamoknak a Bizottság szolgálataival és az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) közösen gyakorlati végrehajtási iránymutatásokat kell kidolgozniuk a nemzeti válságkezelési mechanizmusaiknak, kiberbiztonsági szerveiknek és eljárásaiknak a meglévő uniós válságkezelési mechanizmusokba, azaz az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedésekbe (IPCS) és az EKSZ válságkezelési mechanizmusába (CRM) való integrálása érdekében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen a megfelelő struktúrák rendelkezésre állását ahhoz, hogy az uniós válságkezelési mechanizmusok keretében a nemzeti válságkezelő hatóságok és azok uniós megfelelői között hatékony információáramlás valósuljon meg.
- (6) A tagállamoknak teljes mértékben ki kell aknázniuk az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) kiberbiztonsággal foglalkozó digitális szolgáltatási infrastruktúrája által kínált lehetőségeket, és együtt kell működniük a Bizottsággal annak biztosítása érdekében, hogy a jelenleg fejlesztés alatt álló, alapszolgáltatási platform alapú együttműködési mechanizmus tartalmazza a szükséges funkciókat és a kiberbiztonsági válsághelyzetek során is teljesítse a funkciók együttműködéssel kapcsolatos követelményeit.
- (7) A tagállamoknak az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) segítségével és az e területen végzett korábbi munkára építve együtt kell működniük a kiberbiztonsági események technikai okait és hatásait leíró helyzetjelentések egységes taxonómiájának és mintájának kidolgozása és elfogadása terén annak érdekében, hogy ezzel tovább erősítsék a technikai és operatív együttműködést a válsághelyzetek során. E tekintetben a tagállamoknak figyelembe kell venniük az együttműködési csoport jelenleg folyamatban lévő, az események bejelentésére vonatkozó iránymutatásokkal és különösen a nemzeti bejelentések formátumával kapcsolatos munkáját.
- (8) A keretben meghatározott eljárásokat vizsgálatnak kell alávetni, és szükség esetén módosítani kell őket a nemzeti, regionális, uniós és NATO-szintű kiberbiztonsági gyakorlatokban való tagállami részvételtől, valamint a kiberdiplomáciából levont tanulságok alapján. Az eljárásokat különösen az ENISA által szervezett CyberEurope gyakorlatok összefüggésében kell megvizsgálni. Először a CyberEurope 2018 keretében lesz erre lehetőség.

⁽¹⁾ 15283/16., 2016. december 6.

- (9) A tagállamoknak és az uniós intézményeknek – adott esetben magánszektorbeli szervezetek bevonásával – rendszeresen gyakorolniuk kell a nemzeti és európai szintű, nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre való reagálást, ideértve szükség esetén a politikai válaszlépéseket is.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 13-án.

a Bizottság részéről

Mariya GABRIEL

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A nagyszabású, határokon átnyúló kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való összehangolt reagálás tervezete

BEVEZETÉS

Ez a tervezet azokkal a kiberbiztonsági eseményekkel foglalkozik, amelyek következtében olyan kiterjedt zavar keletkezik, amellyel az érintett tagállam saját maga nem képes megbirkózni, illetve amelyek két vagy több tagállamot vagy uniós intézményt érintenek, és technikai vagy politikai szempontból olyan szerteágazó és jelentős hatásuk van, hogy kellő időben történő szakpolitikai koordinációt és uniós szintű politikai fellépést tesznek szükségessé.

Az ilyen nagyszabású kiberbiztonsági események kiberbiztonsági „válsághelyzeteknek” minősülnek.

Az Unió egészére kiterjedő, informatikai elemeket érintő válsághelyzet esetén a reagálás uniós szintű politikai koordinációját a politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések (IPCR) segítségével a Tanács végzi.

A Bizottságon belüli koordinációra az ARGUS biztonsági sürgősségi riasztórendszerrel összhangban kerül sor.

Ha a válság fontos külpolitikai vagy közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) dimenziót is érint, az EKSZ válságelhárítási mechanizmusa lép életbe.

E tervezet leírja, hogy az említett jól megalapozott válságkezelési mechanizmusokon keresztül miként lehetne teljes mértékben kihasználni a meglévő uniós szintű kiberbiztonsági szervezeteket, valamint a tagállamok közötti együttműködési mechanizmusokat.

Ehhez a tervezet sorra veszi a követendő alapelveket (arányosság, szubszidiaritás, komplementaritás és az információk bizalmas kezelése), bemutatja – három szinten (stratégiai/politikai, operatív és technikai) – az együttműködés fő célkitűzéseit (hatékony reagálás, közösen kialakított helyzetismeret, nyilvános tájékoztató közlemények), a mechanizmusokat és az érintett szereplőket, valamint az említett fő célkitűzések eléréséhez szükséges tevékenységeket.

A tervezet nem terjed ki a teljes válságkezelési ciklusra (megelőzés/enyhítés, felkészültség, reagálás, helyreállítás), hanem a reagálásra összpontosít. Foglalkozik ugyanakkor bizonyos – különösen a közös helyzetismeret elérésével kapcsolatos – tevékenységekkel.

Fontos megjegyezni azt is, hogy a kiberbiztonsági események egy szélesebb körű, más ágazatokra hatást gyakorló válság okai is lehetnek, vagy azok részét képezhetik. Tekintettel arra, hogy a kiberbiztonsági válsághelyzetek többsége valószínűleg hatással van a fizikai világra is, a megfelelő reagálásnak tartalmaznia kell mind az informatikai, mind a nem informatikai hatások enyhítését célzó tevékenységeket. A kiberbiztonsági válságelhárítási tevékenységeket uniós, nemzeti, illetve ágazati szinten össze kell hangolni más válságkezelési mechanizmusokkal.

Végezetül a tervezet nem helyettesíti és nem sértheti a meglévő ágazatspecifikus vagy szakpolitika-specifikus mechanizmusokat, intézkedéseket és eszközöket, például az európai globális navigációs műholdrendszer (GNSS) program számára létrehozott mechanizmust ⁽¹⁾.

Alapelvek

A célkitűzések elérése, a szükséges tevékenységek meghatározása, valamint a szerepeknek és a felelősségi köröknek az egyes szereplőkhöz és mechanizmusokhoz való hozzárendelése során az alább felsorolt alapelveket alkalmaztuk, és azokat a jövőbeni végrehajtási iránymutatások elkészítésekor is tiszteletben kell tartani.

Árányosság: A tagállamokat érintő kiberbiztonsági események túlnyomó többsége távolról sem tekinthető nemzeti „válsághelyzetnek”, és még kevésbé európai válsághelyzetnek. Az ilyen eseményekre való reagálás terén a tagállamok közötti együttműködés alapját a számítógép-biztonsági eseményekre reagáló csoportoknak (CSIRT-eknek) a kiberbiztonsági irányelvvel ⁽²⁾ létrehozott hálózata biztosítja. A nemzeti CSIRT-ek – a CSIRT-hálózat eljárási standardjaival összhangban – önkéntesen együttműködnek és napi szinten információt cserélnek adott esetben az egy vagy több tagállamot érintő kiberbiztonsági eseményekkel kapcsolatban. A tervezetnek ezért teljes mértékben ki kell használnia ezeket az eljárási standardokat, és azokban meg kell határozni minden egyéb, kiberbiztonsági válsághelyzetekkel kapcsolatos feladatot.

⁽¹⁾ 2014/496/KKBP határozat.

⁽²⁾ (EU) 2016/1148 irányelv.

Szubszidiaritás: A szubszidiaritás elvének érvényesülése igen fontos szempont. Az őket érintő nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való reagálás elsődlegesen a tagállamok felelőssége. A Bizottság, az Európai Külügyi Szolgálat és más uniós intézmények, szervek és hivatalok ugyanakkor szintén fontos szerephez jutnak e téren. Ez a szerep világosan meg van határozva az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedésekben, de következik az uniós jogból is, illetve abból a tényből, hogy a kiberbiztonsági események és válsághelyzetek hatással lehetnek az egységes piacon belüli gazdasági tevékenységek valamennyi szegmensére, az Unió biztonságára és nemzetközi kapcsolataira, valamint magukra az intézményekre.

Komplementaritás: A tervezet teljes mértékben figyelembe veszi a meglévő uniós szintű válságkezelési mechanizmusokat, nevezetesen az integrált politikai szintű válságelhárítási intézkedéseket (IPCR), az ARGUS-t és az EKSZ válságelhárítási mechanizmusát, és ezekbe beleépíti a kiberbiztonsági irányelv új struktúráit és mechanizmusait, nevezetesen a CSIRT-hálózatot, valamint az érintett ügynökségeket és szerveket, név szerint az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséget (ENISA), az Europol Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központját (Europol/EC3), az Európai Unió Helyzetelemző Központját (INTCEN), az Európai Unió Katonai Törzsének Hírszerzési Osztályát (EUMS INT) és az INTCEN-en belül működő helyzetelemző szolgálatot (SITROOM), amelyek az egységes információelemzési kapacitás (SIAC) keretében működnek együtt; a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoportot (az INTCEN-en belül), valamint az európai intézmények, szervek és hivatalok számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportját (CERT-EU). Ennek keretében a tervezetnek biztosítania kell azt is, hogy az említettek a kölcsönhatásuk és az együttműködésük során maximálisan kiegészítsék egymást és minimalizálják az átfedéseket.

Az információk bizalmas kezelése: A tervezettel összefüggésben folytatott minden információcserének meg kell felelnie a biztonságra ⁽¹⁾ és a személyes adatok védelemére vonatkozó szabályoknak, valamint a TLP-protokollnak ⁽²⁾. A minősített adatok cseréjéhez az alkalmazott minősítési rendszertől függetlenül a rendelkezésre álló akkreditált eszközöket kell alkalmazni ⁽³⁾. A személyes adatok feldolgozása tekintetében a tervezet tiszteletben tartja az alkalmazandó uniós szabályokat, különösen az általános adatvédelmi rendeletet ⁽⁴⁾, az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelvet ⁽⁵⁾, valamint az egyéneknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló rendeletet ⁽⁶⁾.

Fő célkitűzések

A tervezet keretében folytatott együttműködés a fent említett háromszintű (politikai, operatív és technikai szint) koncepciót követi. Az együttműködés az egyes szinteken kiterjedhet az információcserére csakúgy, mint az együttes fellépésekre, és célja a következőkben kifejtett fő célkitűzések elérése.

- A hatékony reagálás lehetővé tétele: A reagálás számos formát ölthet a technikai intézkedések meghatározásától kezdve – melyek keretében két vagy több szervezet közösen megvizsgálja az esemény technikai okait (például a rosszindulatú számítógépes programokra irányuló elemzést végeznek), vagy meghatározza, hogy egyes szervezetek hogyan vizsgálhatják meg, hogy érintette-e őket az esemény (pl. fertőzősségi mutatók) – egészen a szóban forgó technikai intézkedések alkalmazására vonatkozó operatív döntésekig, illetőleg az olyan értelmű politikai szintű döntésekig, hogy más eszközöket is be kell vetni: az esemény jellegétől függően például a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedéseket („kibert diplomáciai eszköztár”) vagy a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés uniós operatív protokollját.
- Közös kialakított helyzetismeret: A kibontakozó eseményeknek az egyes szintek (technikai, operatív, politikai) valamennyi érintett szereplője általi, kellően pontos felmérése alapvetően fontos az összehangolt reagálás szempontjából. A helyzetismeret magában foglalhat az okokkal kapcsolatos technológiai elemeket, valamint az esemény hatására és eredetére vonatkozó ismereteket. Mivel a kiberbiztonsági incidensek számos ágazatot érinthetnek (pénzügy, energia, közlekedés, egészségügy stb.), elengedhetetlen, hogy a megfelelő információk a megfelelő formában és kellő időben eljussanak valamennyi érdekelt félhez.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o.) és a Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról; az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének határozata (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.), az Európai Külügyi Szolgálat biztonsági szabályairól (HL C 190., 2013.6.29., 1. o.); a Tanács 2013/488/EU határozata az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 274., 2013.10.15., 1. o.).

⁽²⁾ <https://www.first.org/tlp/>

⁽³⁾ 2016 júniusában például a következő eszközök álltak rendelkezésre átviteli csatornaként: a CIMS (Classified Information Management System – minősített adatok kezelésére szolgáló rendszer), az ACID (titkosítási algoritmus), a RUE (RESTREINT UE/EU RESTRICTED minősítésű dokumentumok létrehozására, cseréjére és tárolására szolgáló biztonságos rendszer) és a SOLAN. A minősített adatok kezelésére – többek között továbbítására – szolgáló egyéb eszközök közé tartozik a PGP és az S/MIME.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet)(HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről („Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”)(HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.) – felülvizsgálat alatt.

- Megállapodás a legfontosabb nyilvános tájékoztató közleményekkel kapcsolatban ⁽¹⁾: A válsághelyzetről szóló tájékoztatás fontos szerepet játszik a kiberbiztonsági események és válsághelyzetek káros hatásainak enyhítésében, ezenkívül pedig felhasználható a (potenciális) támadók viselkedésének befolyásolására is. A megfelelő üzenet világosan jelezheti a támadónak az esetleges diplomáciai intézkedések várható következményeit, és így hatást gyakorolhat a támadó magatartására. Annak érdekében, hogy a politikai reakálás eredményes legyen, fontos, hogy a kiberbiztonsági események és válsághelyzetek káros hatásainak enyhítésére irányuló nyilvános tájékoztatás összhangban legyen a támadó befolyásolására irányuló nyilvános kommunikációval. A kiberbiztonság terén különösen fontos, hogy pontos és intézkedést lehetővé tevő információ álljon a nyilvánosság rendelkezésére arról, hogy miként enyhíthetők az esemény hatásai (pl. javítócsomag alkalmazásával, a fenyegetés elkerülését célzó kiegészítő intézkedésekkel stb.).

A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI, VALAMINT A TAGÁLLAMOK ÉS AZ UNIÓS SZEREPLŐK KÖZÖTTI TECHNIKAI, OPERATÍV ÉS STRATÉGIAI/POLITIKAI SZINTŰ EGYÜTTMŰKÖDÉS

A nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre vagy válsághelyzetekre való uniós szintű reakálás hatékonysága a technikai, operatív és stratégiai/politikai együttműködés hatékonyságától függ.

Az érintett szereplőknek minden szinten az alábbi három fő célkitűzés elérésére irányuló konkrét tevékenységeket kell végezniük:

- összehangolt reagálás,
- közösen kialakított helyzetismeret,
- nyilvános tájékoztató közlemények.

Esemény vagy válsághelyzet esetén az alacsonyabb együttműködési szintek figyelmeztetik, tájékoztatják és támogatják a magasabb szinteket, utóbbiak pedig az esettől függően iránymutatást adnak ⁽²⁾ és döntést hoznak az alacsonyabb szintek számára.

Technikai szintű együttműködés

Tevékenységek:

- biztonsági események kezelése ⁽³⁾ kiberbiztonsági válsághelyzet esetén,
- a biztonsági események nyomon követése és felügyelete, beleértve a fenyegetések és kockázatok folyamatos elemzését.

Lehetséges szereplők:

A tervezetben az együttműködés központi mechanizmusa technikai szinten a CSIRT-hálózat, amelynek elnöki feladatait az elnökség látja el, a titkársági feladatokat pedig az ENISA látja el.

- Tagállamok
 - illetékes hatóságok és a kiberbiztonsági irányelvvel létrehozott egyedüli kapcsolattartó pontok,
 - CSIRT-ek,
- Uniós szervek/hivatalok/ügynökségek
 - ENISA,
 - Europol/EC3,
 - CERT-EU,

⁽¹⁾ Fontos megjegyezni, hogy a nyilvános tájékoztatás jelentheti a lakosságnak az eseményről való széles körű tájékoztatását csakúgy, mint a technikaibb jellegű, operatív információknak a kritikus ágazatok és/vagy az esemény által érintettek számára való eljuttatását. Ehhez szükség lehet bizalmas terjesztési csatornák és különleges technikai eszközök/platformok használatára. Egy adott tagállamban a gazdasági szereplők és a szélesebb nyilvánosság tájékoztatása mindkét esetben a tagállam előjoga és felelőssége. Ezért a fent bemutatott szubsidiaritás elvével összhangban a tagállamok és a nemzeti CSIRT-ek viselik a végső felelősséget a területükön, illetve illetékességi területükön terjesztett információkért.

⁽²⁾ „Fellépési engedély”: kiberbiztonsági válsághelyzet esetén a rövid reakcióidő létfontosságú a megfelelő enyhítő intézkedések meghatározásához. E rövid reakcióidő biztosítása érdekében a tagállamok saját hatáskörükben ilyen „fellépési engedélyt” adhatnak egy másik tagállamnak, ami az adott tagállamot felhatalmazza az azonnali fellépésre anélkül, hogy konzultálna a magasabb szintekkel vagy az uniós intézményekkel, és végigjárna a normális esetben szükséges hivatalos csatornákat, amennyiben ez nem várható el az adott eseménnyel kapcsolatban (pl. a CSIRT-nek nem kell magasabb szinten egyeztetnie ahhoz, hogy értékes információkkal szolgáltasson egy másik tagállamban működő CSIRT számára).

⁽³⁾ A „biztonsági esemény kezelése” a biztonsági események észlelését, elemzését és elszigetelését, valamint a rájuk való reakálást támogató eljárásokat jelenti.

- Európai Bizottság
 - az ERCC (Az Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatóságán [DG ECHO] belül a hét minden napján, napi 24 órában működő operatív szolgálat) és a kijelölt illetékes szolgálat (amely a konkrét esemény jellegétől függően A Tartalmak, Technológiák és Kommunikációs Hálózatok Főigazgatósága [DG CNECT] vagy a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság [DG HOME]), a Főtitkárság (ARGUS-titkárság), a Humánerőforrásügyi és Biztonsági Főigazgatóság (DG HR) (Biztonsági Igazgatóság) és az Informatikai Főigazgatóság (DG DIGIT) (Informatikai biztonsági műveletek),
 - más uniós ügynökségek ⁽¹⁾ esetében a Bizottság megfelelő illetékes főigazgatósága vagy az EKSZ (első kapcsolattartó pont),
- EKSZ
 - SIAC (egységes információelemzési kapacitás: az EU INTCEN és az EUMS INT),
 - az EU helyzetelemző szolgálata és a kijelölt földrajzi vagy tematikus szolgálat,
 - a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport (az EU INTCEN része – kiberbiztonság a hibrid fenyegetések összefüggésében).

Közösen kialakított helyzetismeret:

- Az uniós helyzetismeret támogatását célzó, rendszeres technikai szintű együttműködés részeként az ENISA-nak a nyilvánosan hozzáférhető információk, a saját elemzése és a tagállami CSIRT-ek által (önkéntes alapon) vagy a kiberbiztonsági irányelvvel létrehozott egyedüli kapcsolattartó pontok, az Europol Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központja (EC3), a CERT-EU és adott esetben az Európai Külügyi Szolgálaton (EKSZ) belül az Európai Unió Helyzetelemző Központja (INTCEN) által rendelkezésére bocsátott jelentések alapján rendszeresen el kell készítenie a kiberbiztonsági eseményekről és fenyegetésekről szóló uniós kiberbiztonsági technikai helyzetjelentést. A jelentést az érintett tanács és bizottsági szervek, a főképviselő/alelnök és a CSIRT-hálózat rendelkezésére kell bocsátani.
- Ha súlyos biztonsági esemény történik, a CSIRT-hálózat elnöke – az ENISA segítségével – elkészíti a kiberbiztonsági eseményről szóló uniós helyzetjelentést ⁽²⁾, amelyet a Tanács soros elnöksége szerinti CSIRT-en keresztül az elnökség, a Bizottság és a főképviselő/alelnök elé terjeszt.
- Minden más uniós ügynökség a saját illetékes főigazgatóságának jelent, az pedig a Bizottság illetékes szolgálatának.
- A CERT-EU technikai jelentéseket nyújt be a CSIRT-hálózatnak, az uniós intézményeknek és ügynökségeknek (az esettől függően), valamint az ARGUS-nak (amennyiben aktiválásra kerül).
- Az Europol/EC3 ⁽³⁾ és a CERT-EU szakértői kriminalisztikai elemzést végez a műszaki leletekre vonatkozóan, és azt egyéb technikai információkkal együtt a CSIRT-hálózat rendelkezésére bocsátja.
- EKSZ SIAC: Az INTCEN részéről a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport jelent az EKSZ megfelelő szervezeti egységének.

Reagálás:

- A CSIRT-hálózat tagjai kicserélik egymás között a biztonsági esemény technikai részleteit és elemzését, például az IP-címeket, fertőzőtségi mutatókat ⁽⁴⁾ stb. Ezek az információkat indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az esemény észlelése után 24 órával az ENISA rendelkezésre kell bocsátani.
- A CSIRT-hálózat eljárási standardjaival összhangban a tagok együttműködnek annak érdekében, hogy az okok és a lehetséges technikai enyhítő intézkedések meghatározása céljából elemezzék az eseményekkel kapcsolatban rendelkezésre álló műszaki adatokat és egyéb műszaki információkat.
- Az ENISA – szakértelmére támaszkodva és megbízatásával összhangban – segíti a CSIRT-ek technikai tevékenységeit ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Az esemény jellegétől és a különböző ágazatokra gyakorolt hatásától függően (pénzügy, energia, közlekedés, egészségügy stb.) az érintett uniós ügynökségeket és szerveket is be kell vonni.

⁽²⁾ A kiberbiztonsági eseményekről szóló uniós helyzetjelentés a tagállami CSIRT-ek által benyújtott nemzeti jelentések összesítése. A jelentés formátumát meg kell határozni a CSIRT-hálózat eljárási standardjaiban.

⁽³⁾ Az EC3 jogi keretében meghatározott feltételekkel és eljárásokkal összhangban.

⁽⁴⁾ „Fertőzőtségi mutató”, „IOC”: a számítógépes kriminalisztikában egy hálózaton vagy egy operációs rendszerben megfigyelt olyan jelenség, amely nagy bizonyossággal számítógépes behatolásra utal. Tipikus IOC-k a vírusaláírások és az IP-címek, a rosszindulatú fájlok MD5 hashei, valamint a robothálózatok C&C-szervereinek URL-jei és doménnevei.

⁽⁵⁾ Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az ENISA-ról, az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségről, az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról („kiberbiztonsági jogszabály”), 2017. szeptember 13.

- A tagállami CSIRT-ek az ENISA és a Bizottság közreműködésével koordinálják technikai reagálási tevékenységeiket.
- EKSZ SIAC: Az INCEN részéről a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport elindítja az első bizonyítékok gyűjtésére irányuló adatgyűjtési folyamatot.

Nyilvános tájékoztató közlemények:

- A CSIRT-ek technikai tanácsadó dokumentumokat ⁽¹⁾ és sebezhetőségi riasztásokat ⁽²⁾ készítenek, és azokat az egyes esetekben alkalmazandó engedélyezési eljárásokat követően az adott közösségek és a nyilvánosság körében terjesztik.
- Az ENISA segíti a CSIRT-hálózat közös közleményeinek elkészítését és terjesztését.
- Az ENISA összehangolja nyilvános tájékoztatási tevékenységét a CSIRT-hálózattal és a Bizottság szóvivői szolgálatával.
- Az ENISA és az EC3 a tagállamok között egyeztetett, közösen kialakított helyzetismeret alapján összehangolja nyilvános tájékoztatási tevékenységét. Mindkettő összehangolja nyilvános tájékoztatási tevékenységét a Bizottság szóvivői szolgálatával.
- Amennyiben a válsághelyzetnek külpolitikai vagy a közös biztonság- és védelempolitikát (KBVP) érintő dimenziója is van, a nyilvános tájékoztatást egyeztetni kell az EKSZ-szel és a főképviselő/alelnök szóvivői szolgálatával.

Operatív szintű együttműködés

Tevékenységek:

- politikai szintű döntéshozatal előkészítése,
- a kiberbiztonsági válsághelyzet kezelésének koordinálása (az esettől függően),
- a következmények és hatások értékelése uniós szinten és javaslat lehetséges enyhítő intézkedésekre

Lehetséges szereplők:

- Tagállamok
 - illetékes hatóságok és a kiberbiztonsági irányelvvel létrehozott egyedüli kapcsolattartó pontok,
 - CSIRT-ek, kiberbiztonsági ügynökségek,
 - egyéb nemzeti ágazati hatóságok (több ágazatot érintő esemény vagy válsághelyzet esetén),
- Uniós szervek/hivatalok/ügynökségek
 - ENISA,
 - Europol/EC3,
 - CERT-EU,
- Európai Bizottság
 - a főtitkár(helyettes) (ARGUS-eljárás),
 - DG CNECT/HOME,
 - a Bizottság Biztonsági Hatósága,
 - egyéb főigazgatóságok (több ágazatot érintő esemény vagy válsághelyzet esetén),

⁽¹⁾ Technikai jellegű tanácsadás az esemény okairól és a lehetséges enyhítő intézkedésekről.

⁽²⁾ Tájékoztatás az informatikai rendszerek technikai sebezhetőségével kapcsolatban, amelyet a támadók a rendszerek negatív befolyásolása érdekében igyekeznek kiaknázni.

- EKSZ
 - a válságelhárításért felelős főtitkár(helyettes) és a SIAC (EU INTCEN és EUMS INT),
 - a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport,
- Tanács
 - az elnökség (a kiberpolitikai kérdésekkel foglalkozó horizontális munkacsoport elnöke vagy a COREPER ⁽¹⁾) a Tanács főtitkársága vagy a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) ⁽²⁾, valamint – amennyiben aktiválásra kerülnek – az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések támogatásával.

Helyzetismeret:

- a politikai/stratégiai helyzetről szóló jelentések (pl. az IPCR aktiválása esetén az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések) elkészítésének támogatása,
- a Tanács kiberpolitikai kérdésekkel foglalkozó horizontális munkacsoportja az esetnek megfelelően előkészíti a COREPER, illetve a PBB ülését,
- az IPCR aktiválása esetén
 - az elnökség annak érdekében, hogy támogassa az intézkedések COREPER vagy PBB elé terjesztését, kerekasztal-találkozókat hívhat össze, amelyen találkozhatnak a tagállamok, az intézmények, az ügynökségek és a harmadik felek, például az EU kívüli országok és a nemzetközi szervezetek érdekelt felei. Ezek olyan válságmegbeszélések, melyek célja a szűk keresztmetszetek azonosítása és a több területet érintő kérdésekben való fellépésre vonatkozó javaslatok kialakítása,
 - a Bizottság illetékes szolgálata vagy az EKSZ az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések illetékeseként az ENISA, a CSIRT-hálózat, az Europol/EC3, az EUMS INT, az INTCEN és valamennyi más érintett szereplő hozzájárulása alapján elkészíti az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentést. Az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentés uniós szintű értékelést jelent, amely az operatív és a politikai szint igényeihez igazodva kapcsolatot teremt a technikai események és a válsághelyzet értékelése között (fenyegetettség-elemzés, kockázatértékelés, nem technikai következmények és hatások, az esemény, illetve válsághelyzet nem informatikai aspektusai stb.).
- Az ARGUS aktiválása esetén
 - A CERT-EU és az EC3 ⁽³⁾ közvetlenül hozzájárul a Bizottságon belüli információcseréhez.
- Az EKSZ válságelhárítási mechanizmusának aktiválása esetén:
 - A SIAC fokozni fogja az információgyűjtést és összesíti a különböző forrásokból származó információkat, továbbá elemzést és értékelést készít az eseményről.

Reagálás (a politikai szint kérésére):

- határokon átnyúló együttműködés az egyedüli kapcsolattartó pontokkal és a nemzeti illetékes hatóságokkal (kiberbiztonsági irányelv) a következmények és hatások enyhítése érdekében,
- valamennyi technikai enyhítő intézkedés aktiválása és a támadások célzott információs rendszerekre gyakorolt hatásának megszüntetéséhez vagy csökkentéséhez szükséges technikai kapacitások koordinálása,
- együttműködés és – amennyiben olyan döntés születik – a technikai kapacitások koordinálása a közös vagy együttműködésen alapuló reagálás érdekében a **CSIRT-hálózat eljárási standardjaival** összhangban,
- az érintett harmadik felekkel való együttműködés szükségességének értékelése,
- (amennyiben aktiválásra került) döntéshozatal az ARGUS-eljárás keretében,
- (amennyiben aktiválásra kerültek) döntés-előkészítés és koordináció az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések keretében,
- (amennyiben aktiválásra került) az EKSZ-beli döntéshozatal támogatása az EKSZ válságelhárítási mechanizmuson keresztül, beleértve a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra, valamint a KBVP-missziók és -műveletek és az uniós küldöttségek védelemét célzó bármely intézkedésre vonatkozó döntéseket.

⁽¹⁾ Az Állandó Képviselők Bizottsága vagy „Coreper” (az Európai Unió működéséről szóló szerződés [EUMSZ] 240. cikke) felelős az Európai Unió Tanácsa munkájának előkészítéséért.

⁽²⁾ A Politikai és Biztonsági Bizottság az Európai Unió Tanácsának az Európai Unióról szóló szerződés 38. cikkében említett egyik bizottsága, amely a közös kül- és biztonságpolitikával (KKBP) foglalkozik.

⁽³⁾ Az EC3 jogi keretében meghatározott feltételekkel és eljárásokkal összhangban.

Nyilvános tájékoztató közlemények:

- megállapodás az eseményre vonatkozó nyilvános közleményekről,
- amennyiben a válsághelyzetnek külpolitikai vagy a közös biztonság- és védelempolitikát (KBVP) érintő dimenziója is van, a nyilvános tájékoztatást egyeztetni kell az EKSZ-szel és a főképviselő/alelnök szóvivői szolgálatával.

Stratégiai/politikai szintű együttműködés

Lehetséges szereplők:

- a tagállamok részéről a kiberbiztonságért felelős miniszterek,
- az Európai Tanács részéről az elnök,
- a Tanács részéről a soros elnökség,
- a „kiberdiplomáciai eszköztárba” tartozó intézkedések alkalmazása esetén a PBB és a horizontális munkacsoport,
- az Európai Bizottság részéről az elnök vagy a felhatalmazott alelnök/biztos,
- az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/a Bizottság alelnöke.

Tevékenységek: A válsághelyzet informatikai és nem informatikai vonatkozásainak stratégiai és politikai kezelése, beleértve a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretébe tartozó intézkedéseket is

Közösen kialakított helyzetismeret:

- A válsághelyzet okozta zavarok által az Unió működésére gyakorolt hatások meghatározása.

Reagálás:

- az esemény jellegétől és hatásától függően további válságkezelési mechanizmusok/eszközök aktiválása. Ilyen eszköz például a polgári védelmi mechanizmus,
- intézkedések tétele a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretében,
- vészhelyzeti támogatás nyújtása az érintett tagállamok számára, például a Kiberbiztonsági Vészhelyzet-elhárítási Alap ⁽¹⁾ aktiválásával, amint az rendelkezésre áll,
- adott esetben a nemzetközi szervezetekkel, például az Egyesült Nemzetek Szervezetével (ENSZ), az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel (EBESZ) és különösen a NATO-val való együttműködés és koordináció,
- a nemzeti biztonsági és védelmi vonatkozások értékelése.

Nyilvános tájékoztató közlemények:

Határozat a nyilvánosságnak szánt közös kommunikációra vonatkozó stratégiáról

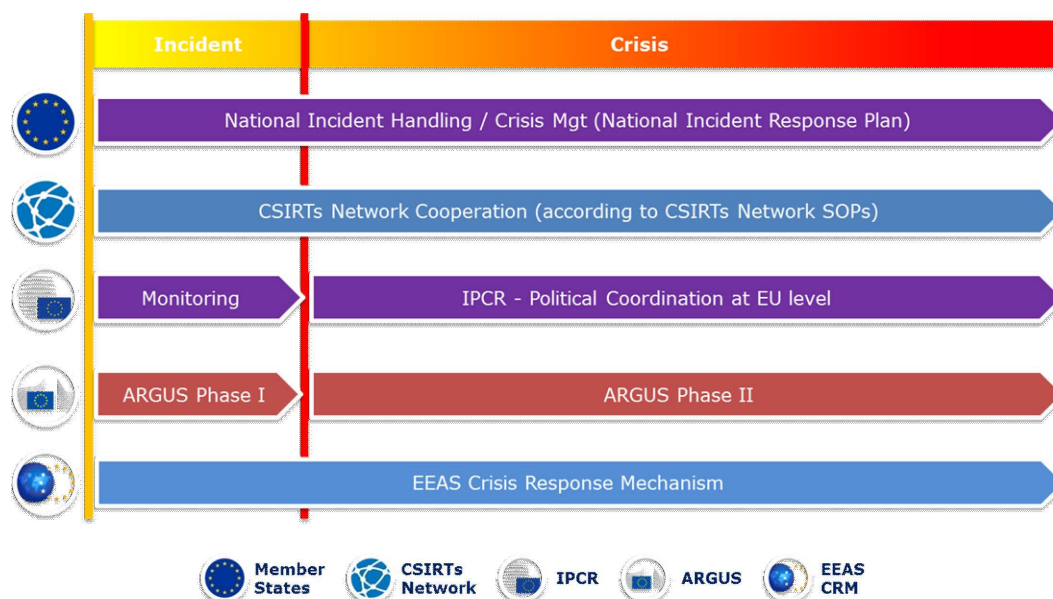
ÖSSZEHANGOLT REAGÁLÁS A TAGÁLLAMOKKAL UNIÓS SZINTEN AZ UNIÓS POLITIKAI SZINTŰ INTEGRÁLT VÁLSÁGELHÁRÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK KERETÉBEN

A komplementaritás elvét követve uniós szinten ez a szakasz mindenekelőtt a fő célkitűzésekkel, valamint a tagállami hatóságok, a CSIRT-hálózat, az ENISA, a CERT-EU, az Europol/EC3, az INCEN, a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport és a Tanács kiberpolitikai kérdésekkel foglalkozó horizontális munkacsoportja feladataival és tevékenységeivel foglalkozik az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási folyamaton belül. A szereplőknek az uniós vagy nemzeti szinten megállapított eljárásokkal összhangban kell eljárniuk.

Fontos, hogy – amint azt az 1. ábra is szemlélteti – a nemzeti szintű tevékenységekre, valamint a CSIRT-hálózaton belüli együttműködésre (ha szükség van ilyenre) az uniós válságkezelési mechanizmusok aktiválásától függetlenül a szubszidiaritás és az arányosság elvét követve kerüljön sor bármilyen esemény/válsághelyzet alkalmával.

⁽¹⁾ A Kiberbiztonsági Vészhelyzet-elhárítási Alap az „Ellenálló képesség, elrettentés és védelem – erős kiberbiztonság kialakítása az EU-ban” című közös közleményben (JOIN(2017) 450/1) javasolt fellépés.

1. ábra

Kiberbiztonsági eseményekre/válsághelyzetekre való reagálás uniós szinten

Az alábbiakban ismertetett valamennyi tevékenységet az érintett együttműködési mechanizmusok eljárási standardjainak/szabályainak megfelelően és azokat követve, az egyes szereplők és intézmények megbízásával és illetékességi körével összhangban kell végrehajtani. Ezek a standardok/szabályok adott esetben kiegészítésre vagy módosításra szorulhatnak annak érdekében, hogy a nagyszabású kiberbiztonsági események és válsághelyzetek tekintetében a lehető legjobb együttműködést és hatékony reagálást lehessen megvalósítani.

Az alábbiakban ismertetett szereplők közül nem mindegyik esetében követelhető meg, hogy egy adott esemény során intézkedéseket tegyen. Mindazonáltal a tervezetnek és az együttműködési mechanizmusok megfelelő eljárási standardjainak rendelkezniük kell bevonásuk lehetőségéről.

Tekintettel arra, hogy a kiberbiztonsági események és válsághelyzetek különböző mértékű hatást gyakorolhatnak a társadalomra, az ágazati szereplők bevonása tekintetében valamennyi szinten nagyfokú rugalmasság szükséges, és a megfelelő reagáláshoz mindig szükség van mind informatikai, mind nem informatikai enyhítő tevékenységekre.

Kiberbiztonsági válságkezelés – a kiberbiztonság integrálása az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási folyamatba

Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések eljárási standardjaiban leírt IPCR-intézkedések ⁽¹⁾ az alábbiakban ismertetett lépéseket követik sorra (ezen intézkedések némelyikének alkalmazása az adott helyzettől függ).

Minden lépésben külön meghatározzuk a kiberbiztonsággal kapcsolatos tevékenységeket és szereplőket. Az egyszerűbb olvashatóság érdekében minden lépésnél megadjuk az IPCR eljárási standardjának szövegét, majd a tervezet szerinti tevékenységeket. Ez a lépésről lépésre haladó megközelítés lehetővé teszi a szükséges képességek és eljárások azon jelenlegi **hiányosságainak** egyértelmű azonosítását, amelyek akadályozzák a kiberbiztonsági válsághelyzetekre való hatékony reagálást.

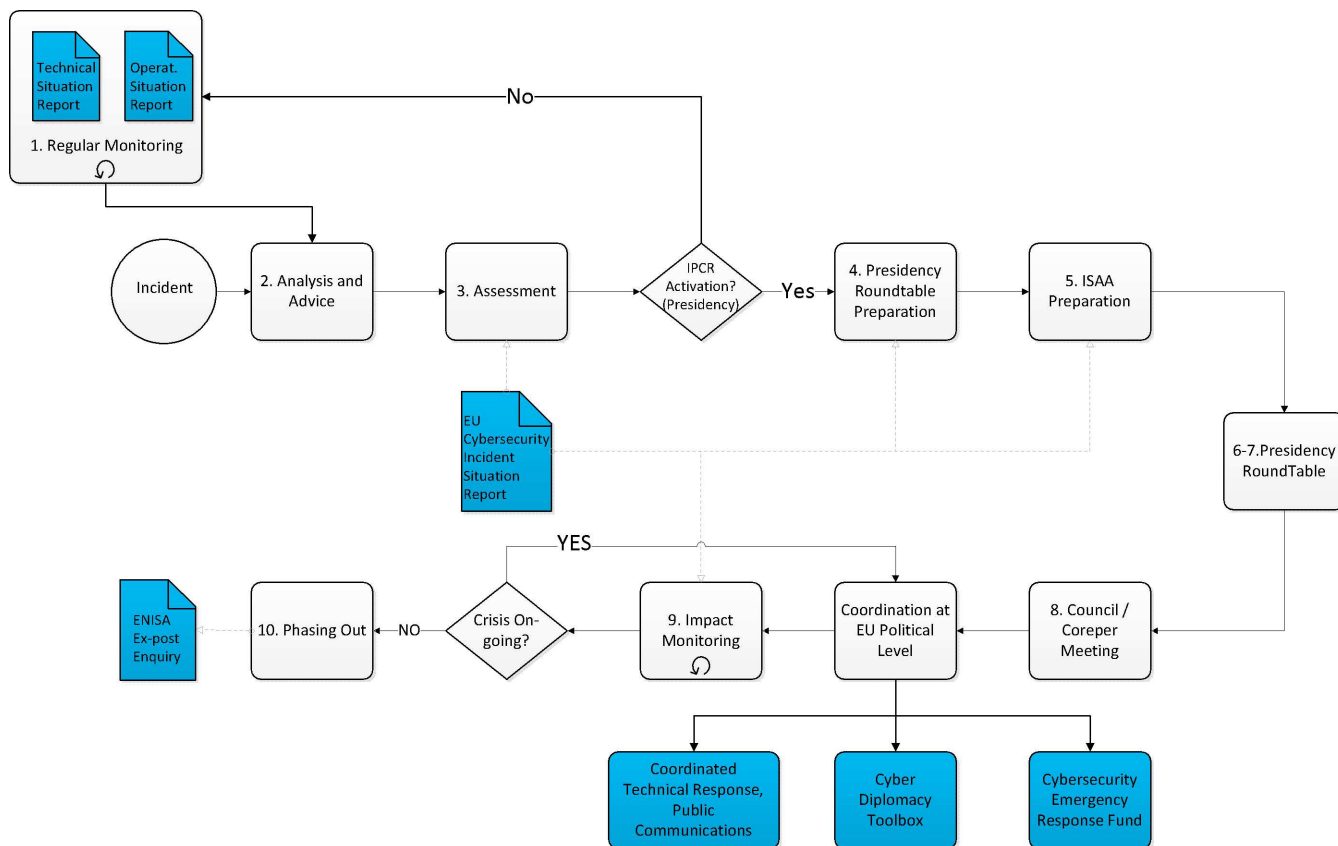
A 2. ábra (lent ⁽²⁾) az IPCR-folyamat grafikus ábrázolása, amelynek új elemeit kék szín jelzi.

⁽¹⁾ Az „elnökség barátai” csoport által elfogadott és a COREPER által 2015 októberében tudomásul vett, IPCR Standard Operating Procedures (Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedésekre vonatkozó eljárási standardok) című 12607/15 számú dokumentumból.

⁽²⁾ A függelékben megtalálható az ábra nagyobb változata.

2. ábra

Az IPCR-folyamat kiberbiztonsággal kapcsolatos elemei

Megjegyzés: Tekintettel a számítógépes területen jelentkező olyan hibrid fenyegetésekre, amelyeket úgy alakítottak ki, hogy a felismerhető válsághelyzet szintje alatt maradjanak, az EU-nak megelőző és felkészültségi intézkedéseket kell hoznia. A hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoportnak a feladata, hogy gyorsan elemezze az ilyen eseményeket, és tájékoztassa a megfelelő koordinációs struktúrákat. A csoport a rendszeres jelentéstétellel hozzájárulhat az ágazati politikai döntéshozatalhoz és ezáltal a felkészültség javításához.

- **1. lépés – Rendszeres ágazati nyomon követés és riasztás:** a meglévő rendszeres ágazati helyzetjelentések és riasztások figyelmeztetik a Tanács elnökséget egy esetleges válsághelyzet kialakulásáról és fejlődéséről.
- **Feltárt hiányosság:** Jelenleg nincs a kiberbiztonsági eseményekről (és fenyegetésekről) szóló rendszeres és összehangolt kiberbiztonsági helyzetjelentés és riasztás uniós szinten.
- **Tervezet: Uniós kiberbiztonsági helyzetfigyelő/helyzetjelentés**

— Az ENISA a nyilvánosan hozzáférhető információk, a saját elemzése és a tagállami CSIRT-ek által (önkéntes alapon) vagy a kiberbiztonsági irányelvvel létrehozott egyedüli kapcsolattartó pontok, az Europol Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központja (EC3), a CERT-EU és az Európai Külügyi Szolgálaton (EKSZ) belül az Európai Unió Helyzetelemző Központja (INTCEN) által rendelkezésére bocsátott jelentések alapján **rendszeres uniós kiberbiztonsági technikai helyzetjelentést** készít a kiberbiztonsági eseményekről és fenyegetésekről. A jelentést az érintett tanácsi és bizottsági szervek, valamint a CSIRT-hálózat rendelkezésére kell bocsátani.

— A SIAC részéről a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoportnak össze kell állítania egy **uniós kiberbiztonsági operatív helyzetjelentést**. A jelentés támogatja a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretét is.

— Mindkét jelentést továbbítják az uniós és a nemzeti érdekelt felek számára annak érdekében, hogy hozzájáruljon azok saját helyzetismeretéhez, információval szolgáljon a döntéshozatalhoz és elősegítse a határokon átnyúló regionális együttműködést.

Esemény észlelését követően

- **2. lépés – Elemzés és tanácsadás:** a rendelkezésre álló nyomonkövetési és riasztási információk alapján a bizottsági szolgálatok, az EKSZ és a Tanács Főtitkársága folyamatosan tájékoztatják egymást a lehetséges fejleményekről annak érdekében, hogy adott esetben tanácsadással szolgálhassanak a Tanács elnöksége számára az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések (teljeskörű vagy információmegosztási üzemmódban történő) esetleges aktiválását illetően.

— **Tervezet:**

- A Bizottság részéről a DG CNECT, a DG HOME, a DG HR.DS és a DG DIGIT, az ENISA, az EC3 és a CERT-EU támogatásával.
- EKSZ: A hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport a SITROOM munkájára és hírszerzési forrásokra támaszkodva információkkal szolgál az EU-t és partnereit érintő tényleges és lehetséges hibrid fenyegetések – így többek között a kiberfenyegetések – terén fennálló helyzetéről. Ezért amikor a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport elemzése és értékelése valamely tagállammal, partnerországgal vagy szervezettel szembeni lehetséges fenyegetések fennállását jelzi, az INTCEN erről a kialakult eljárásoknak megfelelően, (első lépésben) operatív szinten tájékoztatást ad. Ezután az operatív szintű szereplők ajánlásokat dolgoznak ki a politikai stratégiai szint számára, ideértve a válságkezelési eszközök (például az EKSZ válságelhárítási mechanizmusa vagy az uniós politikai szintű integrált válságelhárítás céljait szolgáló nyomonkövetési weboldal) nyomonkövetési üzemmódban történő lehetséges aktiválására vonatkozó javaslatokat is.
- A CSIRT-hálózat elnöke – az ENISA segítségével – elkészíti a kiberbiztonsági eseményről szóló uniós helyzetjelentést ⁽¹⁾, amelyet a Tanács soros elnöksége szerinti CSIRT-en keresztül az elnökség, a Bizottság és a főképviseelő/alelnök elé terjeszt.

- **3. lépés – Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések aktiválására vonatkozó értékelés/határozat:** a Tanács elnöksége felméri, hogy szükség van-e uniós szintű politikai koordinációra, információcserére vagy döntéshozatalra. E célból az elnökség informális kerekasztal-találkozót hívhat össze. Az elnökség elsőként azonosítja a COREPER vagy a Tanács bevonását igénylő területeket. E képezi majd az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések elkészítésére vonatkozó iránymutatás alapját. Az elnökség a válsághelyzet jellemzőit, annak lehetséges következményeit és a kapcsolódó politikai szükségleteket figyelembe véve határoz arról, hogy szükség van-e az érintett tanácsai munkacsoportok, a COREPER és/vagy a PBB összehívására.

— **Tervezet:**

- A kerekasztal-találkozó résztvevői:
 - A Bizottság szolgálatai és az EKSZ a hatáskörükbe tartozó területeken tanácsokkal látják el az elnökséget.
 - A kiberpolitikai kérdésekkel foglalkozó horizontális munkacsoportban együttműködő tagállami képviselők a fővárosokban működő szakértők (CSIRT-ek, a kiberbiztonság terén illetékes hatóságok stb.) támogatásával.
 - Az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentésekre vonatkozó politikai/stratégiai iránymutatás a kiberbiztonsági eseményekről szóló legfrissebb uniós helyzetjelentés, valamint a kerekasztal-találkozó résztvevői által nyújtott további információk alapján.
 - Érintett munkacsoportok és bizottságok:
 - a kiberpolitikai kérdésekkel foglalkozó horizontális munkacsoport.

A Bizottság, az EKSZ és a Tanács Főtitkársága teljes egyetértésben és az elnökséggel együtt dönthet úgy is, hogy egy válsághelyzeti weboldal létrehozásával információmegosztási üzemmódban aktiválja az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedéseket annak érdekében, hogy előkészítse a terepet egy esetleges teljeskörű aktiváláshoz.

- **4. lépés – Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések aktiválása/Információgyűjtés és -csere:** (akár információmegosztási üzemmódban történő, akár teljeskörű) aktiválás esetén az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések webes platformján válsághelyzeti weboldal létrehozására kerül sor, lehetővé téve az integrált helyzetismerethez és -elemzéshez, valamint a politikai szintű megbeszélések előkészítéséhez hozzájáruló szempontokra összpontosító konkrét információcserék folytatását. Az integrált helyzetismeret és -elemzés terén illetékes szolgálat (a Bizottság egyik szolgálata vagy az EKSZ) kijelölésére az eset körülményeinek figyelembevételével kerül sor.

- **5. lépés – Az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések elkészítése:** a Bizottság kezdeményezi az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések elkészítését. A Bizottság/az EKSZ az integrált helyzetismeretre és -elemzésre vonatkozó eljárási standardokban foglaltaknak megfelelő integrált helyzetismereti és -elemzési jelentéseket bocsát ki,

⁽¹⁾ A kiberbiztonsági eseményről szóló uniós helyzetjelentés a tagállami CSIRT-ek által benyújtott nemzeti jelentések összesítése. A jelentés formátumát meg kell határozni a CSIRT-hálózat eljárási standardjaiban.

és tovább ösztönözheti az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések webes platformján folyó információcserét, vagy konkrét információkéréseket adhat ki. Az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentéseket a politikai szintnek (azaz a COREPER-nek vagy a Tanácsnak) az elnökség által meghatározott és az elnökségi iránymutatásban ismertetett igényeihez kell igazítani, lehetőséget biztosítva ezáltal a helyzet stratégiai áttekintésére és az elnökség által meghatározott napirendi pontokkal kapcsolatos megalapozott vitára. Az integrált helyzetismeretre és -elemzésre vonatkozó eljárási standardoknak megfelelően a kiberbiztonsági válsághelyzet jellege fogja meghatározni, hogy az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentést a Bizottság szolgálatainak egyike (DG CNECT, DG HOME) vagy az EKSZ készíti el.

Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések aktiválását követően az elnökség megjelöli az integrált helyzetismeret és -elemzés konkrét fókuszterületeit annak érdekében, hogy a jelentés alkalmas legyen a Tanácson belüli politikai koordináció és/vagy döntéshozatali folyamat előmozdítására. Az elnökség a bizottsági szolgálattal/az EKSZ-szel folytatott konzultációt követően meghatározza a jelentés ütemezését is.

— Tervezet:

- Az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentés tartalmazza az érintett szolgálatok hozzájárulásait, ideértve a következőket:
 - a CSIRT-hálózat, amely hozzájárulását a kiberbiztonsági eseményekről szóló uniós helyzetjelentés formájában nyújtja,
 - az EC3, a SITROOM, a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport és a CERT-EU. A hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport szükség szerint támogatja az integrált helyzetismeret és -elemzés terén illetékes szolgálatot és az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedésekkel foglalkozó kerekasztalt, valamint hozzájárul ezek munkájához,
 - az uniós ágazati ügynökségek és szervek az érintett ágazatoktól függően,
 - a tagállami hatóságok (a CSIRT-ek kivételével).
- Az integrált helyzetismeretre és -elemzésre vonatkozó inputok összegyűjtése ⁽¹⁾:
 - A Bizottság és az uniós ügynökségek vonatkozásában: az integrált helyzetismeret és -elemzés belső gerinchálózatát az ARGUS informatikai rendszer fogja alkotni. Az uniós ügynökségek megküldik hozzájárulásaikat az illetékes főigazgatóságoknak, amelyek a releváns információkat betáplálják az ARGUS-ba. A Bizottság szolgálatai és az ügynökségek információt gyűjtenek a tagállamokkal és nemzetközi szervezetekkel létrehozott meglévő ágazati hálózatokból, valamint más releváns forrásokból.
 - Az EKSZ vonatkozásában: az integrált helyzetismeret és -elemzés belső gerinchálózatát és egyedüli kapcsolattartó pontját az EU helyzetelemző szolgálata fogja alkotni, amelynek munkáját az EKSZ egyéb érintett szervezeti egységei is segítik majd. Az EKSZ harmadik országoktól és az érintett nemzetközi szervezetektől gyűjt információkat.
- **6. lépés – Az informális elnökségi kerekasztal előkészítése:** az elnökség a Tanács Főtitkárságának segítségével meghatározza az informális elnökségi kerekasztal-találkozó időzítését, napirendjét, résztvevőit és várt kimenetelét (lehetséges eredményeit). A Tanács Főtitkársága az elnökség nevében közléseket a vonatkozó információkat az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések webes platformján, és kiadja többek között a találkozóról szóló értesítést.
- **7. lépés – Elnökségi kerekasztal/az uniós politikai koordinációt/döntéshozatal előkészítő intézkedések:** az elnökség informális kerekasztal-találkozót szervez a helyzet áttekintése, valamint a COREPER, illetve a Tanács elé terjesztendő témák előkészítése és megvizsgálása céljából. Ezenkívül az informális elnökségi kerekasztal fórumot biztosít a COREPER-hez/a Tanácshoz benyújtandó valamennyi intézkedési javaslat kidolgozásához, felülvizsgálatához és megvitatásához.

— Tervezet:

- A Tanács kiberpolitikai kérdésekkel foglalkozó horizontális munkacsoportjának fel kell készítenie a PBB-t, illetve a COREPER-t.
- **8. lépés – Politikai koordináció és döntéshozatal a COREPER-ben/a Tanácsban:** A COREPER/a Tanács üléseinek eredményei a reaklási tevékenységek valamennyi szinten történő koordinálásával, a rendkívüli intézkedésekre vonatkozó döntésekkel, politikai nyilatkozatokkal stb. kapcsolatosak. E döntések egyben naprakész politikai/stratégiai iránymutatásul is szolgálnak a továbbiakban az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések elkészítéséhez.

— Tervezet:

- A kiberbiztonsági válsághelyzetre való reakláás koordinálására irányuló politikai döntés végrehajtása a **reakláás** és a **nyilvános tájékoztatás** tekintetében a fentebb, a stratégiai/politikai, operatív és technikai szinten folytatott együttműködésről szóló 1. szakaszban ismertetett, a megfelelő szereplők által végrehajtott tevékenységek révén történik.
- Az ugyancsak a fentebb 1. szakaszban tárgyalt **helyzetismeret**et illetően az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések készítése a technikai, operatív, valamint politikai/stratégiai szintű együttműködés alapján folytatódik.

⁽¹⁾ Az integrált helyzetismeretre és -elemzésre vonatkozó eljárási standardok.

- **9. lépés – A hatások nyomon követése:** az integrált helyzetismeret és -elemzés terén illetékes szolgálat az integrált helyzetismerethez és -elemzéshez hozzájáruló szereplők segítségével tájékoztatást nyújt a válsághelyzet alakulásáról és a meghozott politikai döntések hatásáról. Ez a visszacsatolási spirál előmozdítja a folyamatos fejlődést, és alátámasztja az elnökségnek az EU politikai szintje általi részvétel folytatására vagy az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések fokozatos megszüntetésére vonatkozó döntését.
 - **10. lépés – Fokozatos megszüntetés:** az elnökség az aktiválás esetében alkalmazottal azonos eljárást követve informális kerekasztal-találkozót szervezhet annak mérlegelése céljából, hogy továbbra is aktiválva maradjanak-e az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések vagy sem. Az elnökség dönthet úgy, hogy megszünteti az aktiválást vagy csökkenti annak szintjét.
 - **Tervezet:**
 - Az ENISA felkérést kaphat arra, hogy a megbízatásában foglalt rendelkezésekkel összhangban működjön közre az esemény utólagos műszaki kivizsgálásában, vagy maga hajtsa végre a kivizsgálást.
-

FÜGGELÉK

1. VÁLSÁGKEZELÉS, EGYÜTTMŰKÖDÉSI MECHANIZMUSOK ÉS SZEREPLŐK UNIÓS SZINTEN

Válságkezelési mechanizmusok

Uniók politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések (IPCR): A Tanács által 2013. június 25-én jóváhagyott uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések ⁽¹⁾ (IPCR) célja, hogy súlyos válsághelyzet esetén az EU politikai szintjén elősegítsék az időben történő koordinálást és reagálást. Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések előmozdítják továbbá a szolidaritási klauzula (az EUMSZ 222. cikke) alkalmazása iránti kérésre való reagálás politikai szintű koordinálását, ahogyan azt a szolidaritási klauzula Unió által történő végrehajtásáról szóló, 2014. június 24-én elfogadott 2014/415/EU tanácsi határozat meghatározza. Az IPCR eljárási standardjai ⁽²⁾ meghatározzák az aktiválási folyamatot és az azt követően meghozandó intézkedéseket.

ARGUS: Az Európai Bizottság által 2005-ben létrehozott válságkezelési koordinációs rendszer, amely súlyos, több ágazatot érintő válsághelyzet esetén különleges koordinációs eljárást biztosít. A rendszert az azonos nevet viselő általános sürgősségi riasztórendszer (IT-eszköz) támogatja. Az ARGUS-on belül két szakasz került meghatározásra; a (súlyos, több ágazatot érintő válsághelyzetekhez kapcsolódó) II. szakasz a válságkezelési koordinációs bizottságnak a Bizottság elnöke vagy egy felelős biztos hatáskörében történő összehívását vonja maga után. A válságkezelési koordinációs bizottság az illetékes bizottsági főigazgatóságok, kabinetek és más uniós szolgálatok képviselőit tömöríti, és célja a Bizottság válsághelyzetre való reagálásának irányítása és koordinálása. A válságkezelési koordinációs bizottság a főtitkárhelyettes elnökletével értékeli a helyzetet, mérlegeli a lehetőségeket, és az intézkedést lehetővé tevő határozatokat hoz a Bizottság hatáskörébe tartozó uniós eszközökkel és mechanizmusokkal kapcsolatban, valamint gondoskodik a határozatok végrehajtásáról ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Az EKSZ válságelhárítási mechanizmusa: Az EKSZ válságelhárítási mechanizmusa egy olyan strukturált rendszer, amelynek célja, hogy lehetővé tegye az EKSZ számára a külügyi jellegű vagy fontos külpolitikai dimenzióval bíró, az EU vagy bármely tagállam érdekeit potenciálisan vagy ténylegesen veszélyeztető válság- vagy vészhelyzetekre – és ezeken belül hibrid fenyegetésekre – való reagálást. A válságelhárítási mechanizmus – azáltal, hogy a keretében tartott üléseken biztosított az illetékes bizottsági és tanácsi főtitkársági tisztviselők részvétele – hozzájárul ahhoz, hogy szinergiák alakuljanak ki a diplomáciai, biztonsági és védelmi erőfeszítések, valamint a Bizottság által kezelt pénzügyi, kereskedelmi és együttműködési eszközök között. A válságkezelési egység a válsághelyzet fennállásának idejére aktiválható.

Együttműködési mechanizmusok

A CSIRT-hálózat: A számítógép-biztonsági eseményekre reagáló csoportok (CSIRT-ek) hálózatát a nemzeti és kormányzati CSIRT-ek összessége és a CERT-EU alkotják. A hálózat célja, hogy lehetővé tegye és fokozza a fenyegetésekre és a kiberbiztonsági eseményekre vonatkozó információk megosztását a CSIRT-ek között, továbbá elősegítse a kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való reagálás terén folytatott együttműködést.

A Tanács kiberpolitikai kérdésekkel foglalkozó horizontális munkacsoportja: A munkacsoport, amely azzal a céllal jött létre, hogy biztosítsa a kiberpolitikai kérdések stratégiai és horizontális koordinációját a Tanácson belül, jogalkotási és nem jogalkotási tevékenységekben egyaránt részt vehet.

Szereplők

ENISA: Az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség 2004-ben jött létre. Az Ügynökség szorosan együttműködik a tagállamokkal és a magánszektorral annak érdekében, hogy tanácsokat nyújtson és megoldásokat kínáljon többek között a páneurópai kiberbiztonsági gyakorlatok, a nemzeti kiberbiztonsági stratégiák kidolgozása, a CSIRT-ek együttműködése és a kapacitásépítés terén. Az ENISA Unió-szerte közvetlen együttműködést folytat a CSIRT-ekkel, és egyben a CSIRT-hálózat Titkárságának szerepét is betölti.

ERCC: A Bizottságon belül – az Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatóságának (DG ECHO) irányítása alatt – működő Vészhelyzet-reagálási Koordinációs Központ megelőzési, felkészültségi és reagálási tevékenységek széles skáláját támogatja és koordinálja a hét minden napján, napi 24 órában. A Központ 2013-ban kezdte meg tevékenységét, és (más uniós válságközpontokkal összeköttetésben állva) a Bizottság válságkezelési csomópontjaként működik, többek között az IPCR központi kapcsolattartó pontjának a feladatait is ellátja a hét minden napján, napi 24 órában.

⁽¹⁾ A Tanács által 2013. június 24-én jóváhagyott, „Finalisation of the CCA review process: the EU Integrated Political Crisis Response (IPCR) arrangements” (A válságkoordinációs intézkedések felülvizsgálati folyamatának véglegesítése: uniós politikai szintű integrált válságkezelési intézkedések) című 10708/13 számú feljegyzés.

⁽²⁾ Az „elnökség barátai” csoport által elfogadott és a COREPER által 2015 októberében tudomásul vett, „IPCR Standard Operating Procedures” (Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedésekre vonatkozó eljárási standardok) című 12607/15 számú dokumentum.

⁽³⁾ Bizottsági rendelkezések az „ARGUS” általános sürgősségi riasztórendszerről, COM(2005) 662 végleges, 2005. december 23.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2006/25/EK, Euratom határozata (2005. december 23.) a belső eljárási szabályzata módosításáról (HL L 19., 2006. január 24.), az „ARGUS” általános sürgősségi riasztórendszer felállításáról.

Europol/EC3: A 2013-ban az Europol keretében létrehozott Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ (EC3) feladata az Unión belüli számítástechnikai bűnözéssel szembeni bűnüldözési válaszintézkedések támogatása. Az EC3 operatív és analitikai támogatást nyújt a tagállami nyomozásokhoz, valamint központi platformot biztosít a bűnügyi információk és bűnüldözési operatív információk cseréjéhez, operatív elemzéssel, koordinációval és szakértelemmel, valamint magas szinten specializálódott műszaki és digitális kriminalisztikai támogatási kapacitásokkal segítve a tagállamokat a műveletek és a nyomozások elvégzésében.

CERT-EU: Az európai intézmények, szervek és hivatalok számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportjának feladata az uniós intézmények, szervek és hivatalok kiberfenyegetésekkel szembeni védelmének javítása. A csoport tagja a CSIRT-hálózatnak. A kiberfenyegetésekkel kapcsolatos információk megosztásáról technikai megállapodások jöttek létre a CERT-EU és a NATO CIRC, egyes harmadik országok és a kiberbiztonság területén működő főbb kereskedelmi szereplők között.

Az EU hírszerzési közösségét az **egységes információelemzési kapacításra** (SIAC) vonatkozó SIAC-szabályozásnak megfelelően az Európai Unió Helyzetelemző Központja (**EU INTCEN**) és az Európai Unió Katonai Törzsének (EUMS) Hírszerzési Osztálya (EUMS INT) alkotja. A SIAC rendeltetése információelemzések, korai előrejelzés és helyzetismeret biztosítása az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseleje és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) számára. A SIAC szolgáltatásait igénybe vehetik a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP), a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) és a terrorizmus elleni küzdelem terén működő különböző uniós döntéshozó szervek, valamint a tagállamok is. Az EU INTCEN és az EUMS INT nem operatív ügynökségek, és nem rendelkeznek adatgyűjtési kapacitással. Az operatív szintű hírszerzés a tagállamok feladata. A SIAC kizárólag stratégiai elemzéssel foglalkozik.

A hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport: A hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépésről szóló 2016. áprilisi közös közlemény a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoportot (EU HFC) jelöli meg a hibrid fenyegetésekre vonatkozó forráselemzések uniós kapcsolattartási szerveként: a csoport e megbízatását a Bizottság 2016. decemberében szolgálatközi konzultáció útján jóváhagyta. Az EU INTCEN keretében működő, hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport része a SIAC-nak, ezért együttműködik az EUMS INT-tel, és állandó tagjai között szerepel egy kirendelt katonai személy. A hibrid jelző több különböző leplezett/leplezetlen, katonai/polgári eszköz és motívum – például kibertámadások, félretájékoztatási kampányok, kémkedés, gazdasági nyomás, felbérelt harmadik felek igénybevétele vagy más felforgató tevékenység folytatása – kombinációjának valamely állami vagy nem állami szereplő általi szándékos alkalmazására utal. Az EU HFC kapcsolattartó pontok kiterjedt hálózatával dolgozik a Bizottságban és a tagállamokban egyaránt annak érdekében, hogy képes legyen a különféle kihívásokkal való szembenézéshez szükséges integrált reakció/összkoordinációs megközelítés biztosítására.

Az EU helyzetelemző szolgálata: Az EU helyzetelemző szolgálata az Európai Unió Helyzetelemző Központjának (EU INTCEN) része, és biztosítja az EKSZ számára a válsághelyzetekre való azonnali és eredményes reagáláshoz szükséges műveleti képességet. Állandó polgári-katonai készenléti szerv, amely az egész világra kiterjedő nyomkövetési és helyzetismereti szolgáltatást nyújt a hét minden napján, napi 24 órában.

Releváns eszközök

A orosz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések kerete: A 2017 júniusában elfogadott keret beleilleszkedik a kiberdiplomácia tekintetében alkalmazott uniós megközelítésbe, amely hozzájárul a konfliktusmegelőzéshez, a kiberbiztonságot érintő fenyegetések enyhítéséhez, valamint a nemzetközi kapcsolatok stabilitásának növeléséhez. A keret teljeskörűen kiaknázza a közös kül- és biztonságpolitika keretébe tartozó intézkedéseket, beleértve szükség esetén a korlátozó intézkedéseket is. Az intézkedéseknek az említett kereten belüli alkalmazása várhatóan ösztönözni fogja az együttműködést, elő fogja segíteni a közvetlen és a hosszú távú fenyegetések enyhítését, és hosszú távon befolyásolni fogja az elkövető és a potenciális támadó magatartását.

2. KIBERBIZTONSÁGI VÁLSÁGKEZELÉSI KOORDINÁCIÓ AZ UNIÓS POLITIKAI SZINTŰ INTEGRÁLT VÁLSÁGELHÁRÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK KERETÉBEN – HORIZONTÁLIS KOORDINÁCIÓS RÉTEG ÉS POLITIKAI ESZKALÁCIÓ

Az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedések felhasználhatók (és már volt is erre példa) technikai és operatív kérdések kezelésére, de mindig politikai/stratégiai szempontból.

Az eskaláció vonatkozásában az IPCR a válsághelyzet szintjének megfelelően alkalmazható: a „nyomonkövetési üzemmódról” át lehet váltani az IPCR első szintjét jelentő „információmegosztási üzemmódra”, illetve az IPCR teljeskörű aktiválására.

A teljeskörű üzemmódban történő aktiválásról az EU Tanácsának soros elnöksége dönt. Információmegosztási üzemmódban a Bizottság, az EKSZ és a Tanács Főtitkársága is aktiválhatja az IPCR-t. A nyomon követéshez és az információk megosztásához az információcsera különböző szintjei kapcsolódnak; az információmegosztás integrált

helyzetismereti és -elemzési jelentések készítését teszi szükségessé. Az IPCR teljeskörű aktiválásával az eszköztár kerekasztal-találkozókkal egészül ki, amelyeken részt vesz a Tanács elnöksége (jellemzően a COREPER II elnöke vagy az Állandó Képviselőtanácsos szintű szakértője, de kivételesen miniszteri szintű kerekasztal-találkozásokra is került sor).

Szereplők

A vezető szerepet a soros elnökség (jellemzően a COREPER elnöke) tölti be

Az Európai Tanács részéről az elnöki kabinet

Az Európai Bizottság részéről a főtitkárhelyettes/az illetékes főigazgatóság és/vagy a téma szakértői

Az EKSZ részéről a főtitkárhelyettes/az ügyvezető igazgatóság és/vagy a téma szakértői

A Tanács Főtitkársága részéről a főtitkár kabinetje, az IPCR-csapat és az illetékes főigazgatóságok

Tevékenységek: Közös integrált kép kialakítása a helyzetről és a szűk keresztmetszetek vagy hiányosságok nyomatékosabb tudatosítása mindhárom szinten annak érdekében, hogy azokat politikai szinten kezeljék; határozatok hozatala a kerekasztal-találkozón a résztvevők hatáskörébe tartozó kérdésekben, vagy a COREPER II és végső soron a Tanács elé terjesztendő intézkedési javaslatok kidolgozása.

Közösen kialakított helyzetismeret:

(nem aktív): az IPCR keretében nyomonkövetési weboldalak hozhatók létre az olyan helyzetek alakulásának figyelemmel kísérésére, amelyek az EU-ra kiható válságba torkollhatnak

(IPCR – információmegosztási üzemmód): az integrált helyzetismeret és -elemzés tekintetében illetékes szerv a Bizottság szolgálatai, az EKSZ és a tagállamok által (az IPCR-kérdőívek útján) szolgáltatott információk alapján integrált helyzetismereti és -elemzési jelentéseket készít

(IPCR – teljeskörű aktiválás): az integrált helyzetismereti és -elemzési jelentések készítésén túlmenően informális IPCR-kerekasztalok keretében találkoznak egymással a tagállamok, a Bizottság, az EKSZ, az illetékes ügynökségek stb. érintett szereplői, hogy megbeszéléseket folytassanak a hiányosságokról és a szűk keresztmetszetekről

Együttműködés és reagálás:

Az esemény jellegétől és hatásától függően további válságkezelési mechanizmusok/eszközök aktiválása/összehangolása. E mechanizmusok és eszközök közé tartozhat például az uniós polgári védelmi mechanizmus, a rossz szándékú kibertvétekenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések kerete, vagy a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés közös kerete.

Válsághelyzeti tájékoztatás:

A Tanács elnöksége – a Bizottság, a Tanács Főtitkársága és az EKSZ illetékes szolgálataival folytatott konzultációt követően – aktiválhatja az IPCR válsághelyzeti kommunikációs szakembereinek hálózatát annak érdekében, hogy előmozdítsa közös üzenetek megfogalmazását, illetve a legeredményesebb kommunikációs eszközök kidolgozását.

3. KIBERBIZTONSÁGI VÁLSÁGKEZELÉS AZ ARGUS KERETÉBEN – INFORMÁCIÓMEGOSZTÁS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGON BELÜL

Az európai szintű fellépést igénylő, előre nem látott válsághelyzetekre, nevezetesen a madridi terrorista merényletekre (2004. március), a délkelet-ázsiai szökőárra (2004. december) és a londoni terrorista merényletekre (2005. július) válaszul a Bizottság 2005-ben létrehozta az ARGUS koordinációs rendszert, amelyet az ugyanezt a nevet viselő általános sürgősségi riasztórendszer támogat ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Célja, hogy súlyos, több ágazatot érintő válsághelyzet esetén biztosítsa egy konkrét **válságkezelési koordinációs folyamat** rendelkezésre állását, és ezáltal lehetővé tegye a válsághelyzettel kapcsolatos információk valós időben történő megosztását és a gyors döntéshozatalt.

Az ARGUS az esemény súlyosságától függően két szakaszt határoz meg:

I. szakasz: korlátozott kiterjedésű válsághelyzetre vonatkozó „információmegosztásra” szolgál

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek Bizottsága, 2005. december 23. A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Bizottsági rendelkezések az „ARGUS” általános sürgősségi riasztórendszerről, COM(2005) 662 végleges.

⁽²⁾ 2006/25/EK, Euratom határozat.

A közelmúltban bejelentett, az I. szakaszhoz sorolható események közé tartoznak például a portugáliai és az izraeli erdőtüzek, a 2016-os berlini támadás, az albániai áradások, a Matthew hurrikán pusztítása Haitin és a bolíviai aszály. Bármelyik főigazgatóság megindíthatja az I. szakaszhoz sorolt eseményekre vonatkozó eljárást, amennyiben úgy ítéli meg, hogy valamely, a hatáskörébe tartozó területen fennálló helyzet eléggé súlyos ahhoz, hogy szükséges vagy hasznos legyen az információmegosztás. Például a DG CNECT vagy a DG HOME eljárást indíthat az I. szakasz keretében, ha úgy ítéli meg, hogy valamely, a saját hatáskörébe tartozó területen fennálló kibebiztonsági helyzet eléggé súlyos ahhoz, hogy szükséges vagy hasznos legyen az információmegosztás.

II. szakasz: aktiválására súlyos, több ágazatot érintő válsághelyzet vagy az Uniót érintő, előre látható vagy közvetlen fenyegetések esetében kerül sor.

A II. szakaszban egy olyan konkrét koordinációs eljárás megindítására kerül sor, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy – hatáskörén belül a legmagasabb szinten, valamint a többi intézménnyel együttműködve – döntéseket hozzon és gyorsan, összehangolt és koherens módon reagáljon. A II. szakasz célja a súlyos, több ágazatot érintő válsághelyzeteknek vagy azok előre látható vagy közvetlen veszélyének kezelése. A II. szakaszhoz tartozó valós eseményekre példaként említhető a (2015 óta tartó) migrációs/menekültügyi válság, a fukushimai hármass katasztrófa (2011) és az izlandi Eyjafjallajökull vulkán kitörése (2010).

Az II. szakaszt az elnök saját kezdeményezésére vagy a Bizottság egy tagjának kérésére aktiválja. Az elnök a bizottsági reagálásért viselendő politikai felelősséget ráruházhatja a szóban forgó válsághelyzet által leginkább érintett szolgálatért felelős biztosra, vagy dönthet úgy, hogy a felelősséget maga viseli.

A II. szakasz keretében a válságkezelési koordinációs bizottság (CCC) rendkívüli üléseket tart. Ezeket az elnök vagy a felelősséggel felruházott biztos hatáskörében kell összehívni. Az üléseket a Főtitkárság hívja össze az ARGUS informatikai eszközön keresztül. A válságkezelési koordinációs bizottság olyan speciális operatív válságkezelési struktúra, amelynek célja a Bizottság válsághelyzetre való reagálásának irányítása és koordinálása, és amely az érintett bizottsági főigazgatóságok, kabinetek és egyéb uniós szolgálatok képviselőit tömöríti. A főtitkárhelyettes elnökletével ülésező **válságkezelési koordinációs bizottság értékeli a helyzetet, mérlegeli a lehetőségeket és határozatokat hoz, valamint gondoskodik a határozatok és az intézkedések végrehajtásáról**, biztosítva egyúttal a reagálás összhangját és következetességét is. A válságkezelési koordinációs bizottság munkáját a Főtitkárság segíti.

4. AZ EKSZ VÁLSÁGELHÁRÍTÁSI MECHANIZMUSA

Az EKSZ válságelhárítási mechanizmusa (CRM) az EU külső dimenzióját érintő vagy azzal bármilyen módon összefüggő súlyos helyzet vagy vészhelyzet bekövetkeztekor lép működésbe. A mechanizmust a válsághelyzetre való reagálásért felelős főtitkárhelyettes aktiválja a főképviselő/alelnökkel vagy a főtitkárral folytatott konzultációt követően. A válsághelyzetre való reagálásért felelős főtitkárhelyettest ugyanakkor a főképviselő/alelnök, a főtitkár, egy másik főtitkárhelyettes vagy egy ügyvezető igazgató is felkérheti a válságelhárítási mechanizmus működésbe léptetésére.

A CRM hozzájárul ahhoz, hogy az EU a biztonsági stratégia keretében koherensen lépjen fel a válsághelyzetre való reagálás terén. A CRM többek között elősegíti a diplomáciai, biztonsági és védelmi erőfeszítések, valamint a Bizottság által kezelt pénzügyi, kereskedelmi és együttműködési eszközök közötti szinergiák létrejöttét.

A CRM a Bizottság vészhelyzetekben alkalmazott általános reagálási rendszeréhez (ARGUS) és az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási intézkedésekhez egyaránt kapcsolódik annak érdekében, hogy egyidejű aktiválás esetén lehetőség legyen a szinergiák kiaknázására. Az EKSZ helyzetelemző szolgálata kommunikációs platformként közvetítő szerepet tölt be az EKSZ, valamint a Tanács és a Bizottság veszélyhelyzet-reagálási rendszerei között.

A CRM végrehajtásával kapcsolatos első lépés általában az EKSZ, a Bizottság és a Tanács azon magas beosztású tisztviselőinek **válságértekezletre** való összehívása, akiket az adott válsághelyzet közvetlenül érint. A válságértekezlet résztvevői értékeli a válsághelyzet rövid távú hatásait, és megállapodhatnak azonnali intézkedések meghozatalában, illetve a válságkezelési egység aktiválásában vagy válságfórum összehívásában. E lépések bármilyen időbeli sorrendben megtehetők.

A **válságkezelési egység** egy kisebb irányítóhelyiség, ahol az EKSZ, a Bizottság és a Tanács válsághelyzetre való reagálásban részt vevő szolgálatainak képviselői folyamatosan figyelemmel kísérik a helyzetet annak érdekében, hogy támogatást nyújtsanak az EKSZ-székhely döntéshozóinak. Aktiválása esetén a válságkezelési egység heti 7 napon keresztül, napi 24 órában működik.

A **válságfórum** az EKSZ, a Bizottság és a Tanács illetékes szolgálatait fogja egybe abból a célból, hogy értékelést nyújtson a válsághelyzetek közép- és hosszú távú hatásairól, továbbá hogy megállapodás szülessen a meghozandó intézkedésekről. Elnöki tisztét a főképviselő/alelnök vagy a főtitkár, illetve a válsághelyzetekre való reagálásért felelős főtitkárhelyettes látja el. A válságfórum értékeli az uniós fellépés eredményességét a válsághelyzet által sújtott ország vagy régió tekintetében, dönt módosításokról, illetve kiegészítő intézkedésekről, és megbeszéléseket folytat a tanácsi fellépésre irányuló javaslatokról. A válságfórum ad-hoc találkozó keretében működik, azaz tevékenysége nem folyamatos.

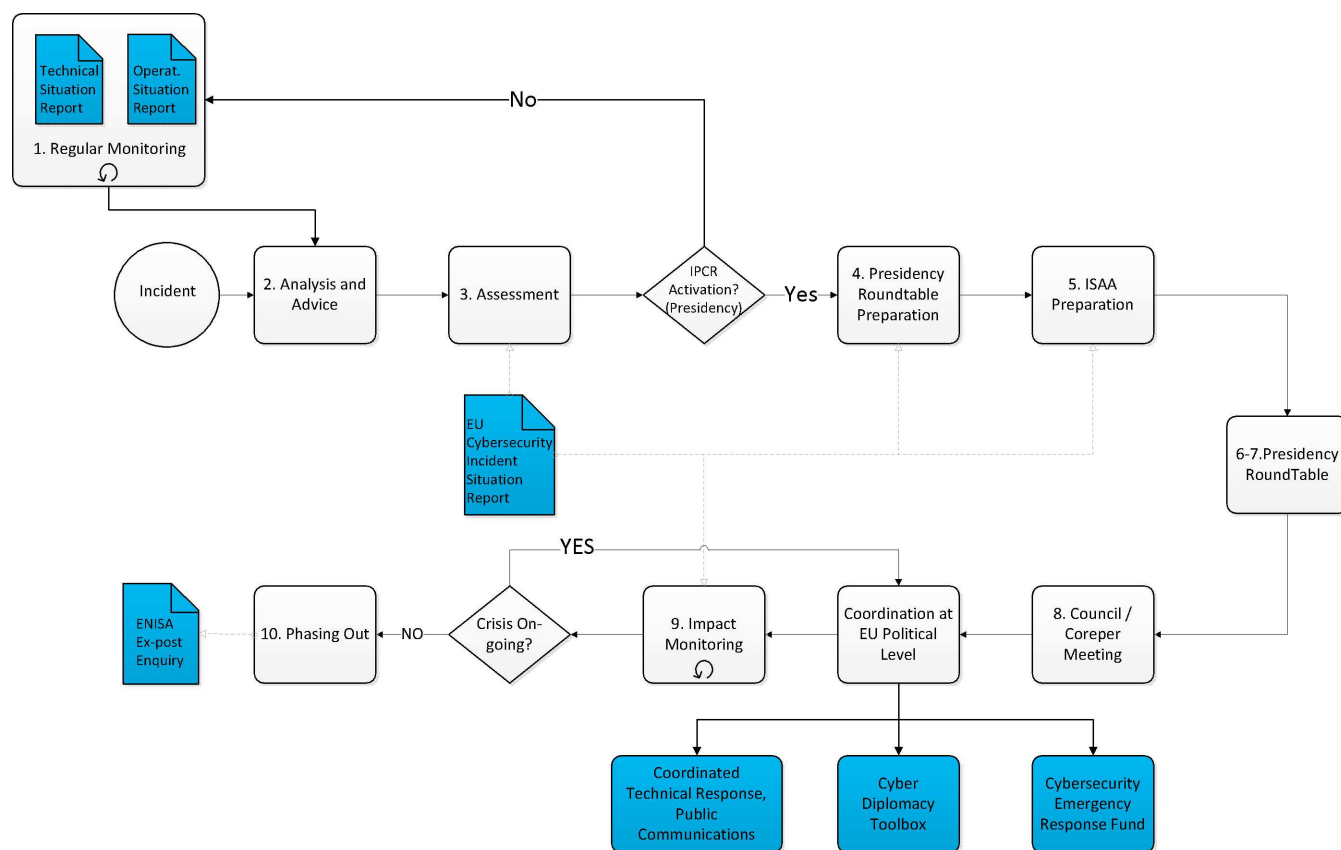
A **munkacsoport** a reagálásban részt vevő szolgálatok képviselőiből áll, és az uniós reagálás végrehajtásának nyomon követése és megkönnyítése érdekében aktiválható. Értékeli az uniós fellépés hatását, szakpolitikai dokumentumokat és a különféle lehetőségeket ismertető tanulmányokat állít össze, közreműködik a válságkezelési megközelítésre vonatkozó politikai keret kidolgozásában, hozzájárul a kommunikációs stratégiához, és elfogad minden egyéb olyan intézkedést, amely megkönnyítheti az uniós reagálás végrehajtását.

5. REFERENCIADOKUMENTUMOK

A tervezet az alábbi referenciadokumentumok figyelembevételével készült:

- The European Cyber Crises Cooperation Framework (A kiberbiztonsági válsághelyzetek kezelésére szolgáló európai együttműködési keret), 1. változat, 2012. október 17.
- Report on Cyber Crisis Cooperation and Management (Jelentés a kiberbiztonsági válsághelyzetekkel kapcsolatos együttműködésről és az ilyen helyzetek kezeléséről), ENISA, 2014.
- Actionable Information for Security Incident Response (A biztonsági eseményekre való reagálást lehetővé tévő információk), ENISA, 2014.
- Common practices of EU-level crisis management and applicability to cyber crises (Elterjedt gyakorlatok az uniós szintű válságkezelésben és alkalmazhatóságuk a kiberbiztonsági válsághelyzetekre), ENISA, 2015.
- Strategies for Incident Response and Cyber Crisis Cooperation (Az eseményekre való reagálásra és a kiberbiztonsági válsághelyzetekben folytatott együttműködésre vonatkozó stratégiák), ENISA, 2016.
- EU Cyber Standard Operating Procedures (Az EU kiberbiztonsági eljárási standardjai), ENISA, 2016.
- A good practice guide of using taxonomies in incident prevention and detection (Íránymutatás a taxonómiáknak az események megelőzése és felderítése terén történő használatára vonatkozó bevált gyakorlatokról), ENISA, 2017.
- Közlemény: Európa kibertámadásokkal szembeni ellenálló képességének erősítése, valamint a versenyképes és innovatív kiberbiztonsági ágazat támogatása, COM(2016) 410 final, 2016. július 5.
- A Tanács következtetései: Európa kibertámadásokkal szembeni ellenálló képességének erősítése, valamint a versenyképes és innovatív kiberbiztonsági ágazat támogatása – a Tanács következtetései (2016. november 15.), 14540/16.
- A Tanács 2014/415/EU határozata (2014. június 24.) a szolidaritási klauzula Unió által történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról (HL L 192., 2014.7.1., 53. o.).
- Finalisation of the CCA review process: the EU Integrated Political Crisis Response (IPCR) arrangements (A válságkoordinációs intézkedések felülvizsgálati folyamatának véglegesítése: uniós politikai szintű integrált válságkezelési intézkedések), 10708/13, 2013. június 7.
- Integrated Situational Awareness and Analysis (ISAA) – Standard Operating Procedures (Integrált helyzetismeret és -elemzés – Eljárási standardok), DS 1570/15, 2015. október 22.
- Bizottsági rendelkezések az „ARGUS” általános sürgősségi riasztórendszerről, COM(2005) 662 végleges, 2005. december 23.
- A Bizottság 2006/25/EK, Euratom határozata (2005. december 23.) a **belső eljárási szabályzata módosításáról** (HL L 19., 2006.1.24., 20. o.), az „ARGUS” általános sürgősségi riasztórendszer felállításáról
- ARGUS Modus Operandi (Az ARGUS működése), Európai Bizottság, 2013. október 23.
- A Tanács következtetései a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretéről („kiberdiplomáciai eszköztár”), 9916/17.
- EU operational protocol for countering hybrid threats „EU Playbook” (A hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés uniós operatív protokollja – „EU Playbook”), SWD(2016) 227.
- Az EKSZ válságelhárítási mechanizmusa, 2016. november 8. [Ares(2017)880661]. Joint Staff Working Document EU operational protocol for countering hybrid threats, „EU Playbook”, (Közös szolgálati munkadokumentum: A hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés uniós operatív protokollja – „EU Playbook”), SWD(2016) 227 final, 2016. július 5.
- Közös közlemény az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: A hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés közös kerete – európai uniós válasz, JOIN/2016/018 final, 2016. április 6.
- EEAS(2016) 1674 – Working Document of the European External Action Service – EU Hybrid Fusion Cell – Terms of Reference (Az Európai Külügyi Szolgálat munkadokumentuma – A hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport – Feladatmeghatározás)

6. AZ UNIÓS POLITIKAI SZINTŰ INTEGRÁLT VÁLSÁGELHÁRÍTÁSI FOLYAMAT KIBERBIZTONSÁGGAL KAPCSOLATOS ELEMEI

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU